No. 85. ZATERDAG 12 JANUARI 1918 — IIe JAARGANG

DE TRIBUNE

REV. SOC. VOLKSBLAD

Verschijnt dagelijks, behalve op Zon- en Feestdagen.
Redactie en Administratie: AMSTEL 85, AMSTERDAM. Tel. N. 4894.
Advertentiën 25 cent per regel. Arbeidersorganisaties, aanvraag, betrekking, huur, verhuur enz. 10 cent per regel. Ingezonden Mededeelingen 50 cent per regel.

ABONNEMENTSPRIJS: voor plaatsen, waar Agentschappen gevestigd zijn, per week 15 ct. Franco per post per kwartaal bij vooruitbetaling: voor NEDERLAND f 1.95; voor BELGIË f 2.90. Voor andere bij de Postunie aangesloten landen f 4.—
PRIJS PER NUMMER 3 CENT.

Orgaan van de Sociaal-Democratische Partij (S. D. P.), onder Redactie van W. VAN RAVESTEIJN en D. J. WIJNKOOP.

Abonné's op dit blad, zijn, volgens de daarvoor vastgestelde bepalingen verzekerd tegen ONGEVALLEN voor f 2500 bij levenslange geheele Invaliditeit, f 300 bij overlijden, f 200 bij verlies van één hand voet of oog, f 100 bij verlies van een duim, f 60 bij verlies van een wijsvinger, f 15 bij verlies van elken anderen vinger, een en ander gewaarborgd door de Verzekering-Mij. THE OCEAN Rokin 151, A'dam

Naar de macht!

De vreeselijke bewogen tijden van thans moeten steeds scherper in de hoofden van de arbeiders vestigen de gedachte en de wil, de macht in de samenleving te veroveren.

Niet de macht, zooals de bedriegers van het proletariaat, de zich noemende socialisten, de leeren van de officieele sociaaldemocratie, de Troelstra's met hun kudden van makke volgelingen, die verstaan. Niet de macht, die de heeren Troelstra, Schaper, Wibaut, Mendels, enz., voor zich persoonlijk verworven en steeds meer nastreven vanwege 't lekkere „smeer" en de even lekkere streeling hunner verachtelijke ijdelheid. De macht van steeds meer zeteltjes (om die zeteltjes en de daarmee verbonden voordeelen alleen), van wethouder, burgemeesters-, ministersbaantjes.... in dienst van het kapitaal.

Die macht is de duivelsche macht van het kapitalisme in zijn afzichtelijkste vorm, die van het verraad en het schijnheilig bedrog. Die macht is de laatste en beste macht van verdediging van het gevloekte kapitalisme tegen de mogelijke aanvallen van het misbruikte en uitgemergelde proletariaat. De beste kapitaalverdediging, omdat de heeren Troelstra c.s. met hun walgelijk gedraai en geklets nog steeds de kunst verstaan, zich voor te doen als socialisten en geloof te vinden, ondanks hun talooze daden van verraad, bij groote massa's arbeiders ook. Wie hun verraad aan het socialisme en dus aan het proletariaat wel zien en daarvan een dankbaar gebruik maken; dat zijn hun meesters, de kapitalisten met hun regeeringspartijen en regeeringspersonen.

De macht, die het proletariaat moet veroveren is niet de macht dus in samenwerking en dus in dienst van het kapitaal, maar de macht voor zich alleen, het dictatorschap van het proletariaat, om de misdadige macht van het kapitalisme te vernietigen en uit te roeien met wortel en tak, om het communisme, de samenleving van de menschheid, van alle menschen, vrij en gelijk, voor te bereiden en te vestigen.

Naar die macht gaat de strijd. Voor die strijd roepen de geweldige gebeurtenissen van te enwoordig de arbeiders op; elke dag klopt de historie aan de deur van ons denken en willen, ter voorbereiding van die taak.

Ter veroovering van die macht zullen de arbeiders tegenover zich vinden als laatste en beste verdedigers van het monster kapitaal de Troelstra's van alle landen, door het kapitaal listig vooruitgeschoven om het opstandige proletariaat te verwarren met hun schijnvriendelijk, maar inderdaad verraderlijk praten en handelen.

Onverbiddelijk moeten de slagen van het revolutionaire proletariaat neerkomen op al wat het kapitalisme wil verdedigen en handhaven, onder welke gedaante ook.

Want het kapitalisme moet weg. De jaren van de wereldoorlog toonen het in al zijn misdadigheid.

Voordien buitte het de menschheid uit ten zijnen bate volgens de gerecht werkende wetten van de loonslavernij slechts afgebroken door de betrekkelijk vreedzame botsingen van klassenstrijd in den vorm van stakingen, enz.

Maar zijn ontwikkeling voerde tot den wereldoorlog: de reuzenstrijd tusschen de nationale kapitalismen onderling om de winst, aan 't wereldproletariaat ontwoekerd.

En in deze monsterstrijd vreet het kapitalisme, zonder eenig teeken van schroom of schaamte, de levens van millioenen bij millioenen jonge mannen op de slagvelden ja, roeit gansche volken van ongewapende weerloozen mannen, vrouwen en kinderen uit, getuige het lot van het arme Armenische volk onder Turksch bewind en zooals nu weer bleek van de Zuid-Slavische volken onder Habsburgsch Oostenrijksch bewind. Het dwingt over de ganische wereld bij tientallen en tientallen millioenen de mannen in de uniform van het militarisme om tot voer te dienen voor de kanonnen, die donderen voor de winstbelangen der kapitalisten.

Het dwingt bij tientallen millioenen de vrouwen en kinderen in de fabrieken ter vervaardiging van de munitie van allerlei soort, waarmee hun mannen en vaders moeten worden uit elkaar gescheurd.

Het brengt de ganische wereldproductie en wereldhandel in de grootste wanorde, zoodat honger en gebrek een verpletterende duurte de menschheid (d. w. z. de menschheid behalve de kapitalisten zelf) kwellen en de Dood gelegenheid geven een ruime oogst te maaien onder de thuisgebleven verzwakkende massa.

Het brengt volkomen slavernij onder de volkeren, door de grenzenlooze uitbreiding van het militarisme ook over de burgerlijke bevolking door de burgerlijke dienstplicht.

Het brengt een stroom van goud aan de kapitalisten in den vorm van de tergende oorlogswinst, gewonnen uit de oorlogsindustrieën en de duivelsche woeker met de levensmiddelen van het volk.

Het dreigt ook na den oorlog de volkeren te verpletteren onder de ondragelijke lasten van te dekken oorlogskosten en opgeschroefde militaire lasten.

Het monster kapitalisme moet weg en het kan weg.

Dat heeft het Russische proletariaat met de daad bewezen en bewijst het steeds meer.

De macht heeft het veroverd. Het Czarisme, maar dat niet alleen, ook de bourgeoisregeering met Miljukow of de schijnsocialisten, de Russische Troelstra's, Kerenski, Tschernow, Tseretelli aan het hoofd, hebben ze weggebezemd door hun onverschrokken strijd voor het socialisme.

Hun ganische werk is er op gericht de anti-socialistische machten binnenslands te verslaan en naar buiten de proletariaten van Europa en Amerika te brengen tot denzelfden revolutionairen strijd tegen hun regeeringen, zooals zij die wisten te voeren. De vrede, door de revolutionaire macht van het proletariaat, de grond aan de bewerkers ten bate van de gemeenschap, de macht over het bankkapitaal aan zich getrokken enz., ziedaar groote lijnen, waarlangs het heldhaftige Russische proletariaat ons den weg naar het Communisme wijst.

Hun voorbeeld moet het proletariaat niet slechts brengen tot bewondering, maar tot navolging, tot strijd tegen eigen schaamteloozen uitbuiters en bedriegers.

Moeilijk is de taak, gezien de machteloozo duldzaamheid van 't proletariaat, voor een groot deel verblind en verlamd door het bedrog van het schijnsocialisme. Hardnekkig moet ons werk zijn, om die verstarring van het proletariaat ook hier te breken door voortdurende propaganda en strijd.

Een der meest onmisbare wapenen, om die taak met succes te volbrengen, is de revolutionaire pers, hier ons dagblad „De Tribune". Arbeiders, beseft uw plicht, bewaart en versterkt dat wapen, brengt het overal onder de arbeiders, brengt ze tot onverzoenlijken strijd tegen het kapitalisme en al zijn verdedigers.

Naar de macht, naar het Communisme.

ST.

Weg met den
Burgerlijken Dienstplicht!

Door strijd kunt ge u aan de moderne slavernij onttrekken. Arbeiders, zijt ge klaar voor den strijd?

Rev. Soc. Comité.

De Maximalisten en de vrede.

Gorter schrijft ons:

In „De Tribune" van 14 en 15 December komt een artikel voor van A. P., dat naast eenige zeer juiste, eenige m.i. zeer onjuiste opmerkingen over de internationale politiek der arbeiders tegenover het Imperialisme bevat.

De redeneering van A. P. is aldus: „De Russische arbeiders willen vrede. Zij richten hun oproep tot de volken en de regeeringen. De volken antwoorden niet. Dus onderhandelen zij met de regeeringen. Dit kan ons tegen de borst stuiten. Want zij kunnen nu misschien Polen, Lithauen, Koerland, zich zelf — en laat ons er bijvoegen Frankrijk, België en vele andere landen van Europa — aan het Duitsche Imperialisme uitleveren.

Maar dit kan niet anders. Want Rusland kan niet meer vechten en de Russische boeren, de overgroote meerderheid der bevolking, willen niet meer vechten."

Tot zoover alles goed. Dat is de waarheid en het is goed dat die eens zoo nuchter gezegd wordt.

Maar nu volgen eenige redeneeringen, die m.i. onjuist zijn.

„Deze internationale politiek van de Russen", zegt A. P., „lijkt op 't eerste gezicht armzalig. Maar dit is maar schijn. Want de nieuwe werkelijkheid in Rusland heeft geheel andere principes dan de oude kapitalistische staten. Deze voeren oorlog om wereldmacht. Maar daaraan doet een land dat proletarisch geregeerd wordt, als Rusland, niet meedoen. Daar is alleen produktie voor de behoeften der massa het doel. Alle buitenlandsche politiek (ik spatieer, H. G.) moet daar ondergeschikt gemaakt worden aan dit doel: de produktie zoo te organiseeren dat de massas fysiek en geestelijk steeds hooger stijgen in kracht. De kracht van zulk een land ligt niet op militair terrein. Want militaire kracht is is gebaseerd op verspilling van menschenlevens en dat is niets voor een proletarisch bestuurd land. Daarom (ik spatieer weer, H. G.) zal een proletarisch bestuurd land van nature niet de macht hebben, een buitenlandsch imperialisme te dwingen tot iets, b.v. om onderworpen volken vrij te laten. Wapengeweld is de zwakke zijde van het proletariaat."

En dan volgt, dat de kracht van zulk een land in het geven van een lichtend voorbeeld ligt.

Met dit laatste ben ik het natuurlijk eens. Maar de verdere redeneering is van een slapheid en zoetsappigheid, en gelukkig ook onjuistheid, dat ik er ten sterkste tegen opkomen moet.

Wat een ondeugd en zwakheid van het proletariaat zou zijn, en vroeger zeker ook was, wordt hier voorgesteld als een deugd.

A. P. stelt hier het proletariaat voor als een zwak kalf, dat naar de slachtbank zou worden gesleept en onderwijl uitroept: Ziet hoe goed en deugdzaam ik ben is een kalf te zijn!

Volgens A. P. moet de productie het eerste doel zijn van een revolutionair bestuurd land en de buitenlandsche politiek moet hieraan ondergeschikt gemaakt worden, en zulk een land is van nature zoo vredelievend en zoo afkeerig van en zwak met de wapens, dat het geen ander imperialistisch land dwingen kan!

Het beste zal voor mij zijn hier mijn meening maar direkt recht tegenover te zetten *)

Wanneer werkelijk het Duitsche Imperialisme in het belang van het Europeesche proletariaat gebroken had moeten worden, dan had het overwinnende Russische proletariaat, als het het Duitsche Imperialisme had kunnen breken (wanneer wij voor het oogenblik geen rekening houden met het Engelsche Imperialisme) dit moeten doen. Dan had het dit niet moeten overlaten aan het Duitsche, dat het misschien niet gedaan zou hebben of er misschien niet in geslaagd zou zijn. Dan had het na zijn eigen revolutie te hebben gewonnen, den oorlog tegen Duitschland moeten voortzetten. Dan had de productie niet vóór mogen gaan, maar had het Russische proletariaat eerst nog langer honger en ellende moeten verdragen.

Want de overwinning van het Duitsche plus het Russische Imperialisme is méér waard dan van het Russische alleen. En voor de neerwerping van een zoo groot mogelijk deel van het Imperialisme en voor de uitbuiting der revolutie heeft alles te wijken.

Het zou verraad zijn om dan eerst aan de eigen productie te gaan.

Wat zou men trouwens zeggen van een veldheer die na één leger verslagen te hebben, een ander leger, waarvan hij weet dat het hem vijandig is, maar laat loopen, en die zich aan de productie gaat wijden, denkende dat dat andere leger wel uit elkaar zal vallen!

En als nu eens Duitschland won, en Europa en ook Rusland zelf kwamen onder zijn Imperialisme en de Russische revolutie ging door dat Imperialisme zelfs te gronde, zouden de Maximalisten dan nog goed gedaan hebben, door, ondanks dat ze het gekund hadden, het Duitsche Imperialisme niet te vernietigen?

Neen, de strijd tegen het internationale Imperialisme is ons aller plicht even goed, precies even goed als tegen het Nationale. Voor dien strijd, voor die buitenlandsche politiek heeft waar het moet, zelfs de socialistische productie tijdelijk te wijken. Want meer dan het voorbeeld is de overwinning. Een socialistisch bestuurd land heeft als eerste taak de arbeiders in andere landen te helpen hun Imperialisme neer te werpen. Om de eenvoudige reden dat het Imperialisme ten slotte alle kapitalistische regeeringen vereenigt, en de strijd ertegen alle proletariaten vereenigen moet.

Waarom hebben de Russen dit dan niet gedaan?

Om twee redenen. Om de eerste die A. P. zelf genoemd heeft: Omdat ze niet konden. Zij hebben niet de overmacht. De revolutie in Rusland is geen proletarische, geen socialistische. De proletariërs zijn slechts het middel, niet het doel.

De revolutie is een boeren-revolutie en het doel is het maken van een talrijken vrijen boerenstand en het stichten van een groote binnenlandsche markt in Rusland waarop een nieuw industrieël Rusland kan ontstaan. De proletariërs trachten dat industrieel Rusland een nieuwen vorm te geven, waarin de proletariërs zeer veel macht hebben. Zij doen daartoe schitterende pogingen, en hun geheele taktiek om ze te doen slagen is schitterend, en wij zien met ademlooze belangstelling toe hoe ver zij het brengen zullen en hoe ver zij zullen slagen. — Maar zij hebben niet de oppermacht. Dat is slechts schijn. Die hebben inderdaad de boeren. En deze wilden niet vechten. Daarnaar, en naar Ruslands algemeene onmacht, hadden de arbeiders zich dus te richten. Zij konden dus, zelfs al wilden ze, niet door strijd Polen, Koerland enz. beschermen.

Dit is de eerste reden.

Maar de tweede was: dat de Maximalisten door Duitschland's Imperialisme te vernietigen het Engelsch-Amerikaansche zouden hebben bevestigd. En dat wilden zij niet. En m.i. terecht.

Want de Maximalisten zijn het hierin met mij eens dat het Engelsch-Amerikaansche Imperialisme even gevaarlijk is voor het proletariaat als het Duitsche. Zelfs al hadden ze het gekund, dan zouden ze dus toch niet het Engelsch-Amerikaansche Imperialisme door Duitschlands nederlaag op de beenen hebben geholpen. Hoogstens hadden zij door wapenstilstand getracht een evenwicht te vormen, zóó dat geen van beiden won.

Om deze twee redenen hebben de Russische arbeiders niet de taktiek gevolgd die anders de eenige juiste zou zijn geweest.

Tot zoover de Maximalisten en de vrede.

Nu nog iets over de bewering van A. P. dat wapengeweld de zwakke zijde zou zijn van het proletariaat.

Deze opmerking is in den voor-imperialistischen tijd vaak gemaakt, en ze was waar zoolang het proletariaat niet vechten, niet winnen kon. Toen het proletariaat nog geen idee had van taktiek, zooals bij de Commune, en nog zwak, en onzeker en zonder groot inzicht en slecht georganiseerd was en geen of weinig wapens had. Toen hebben de schrijvers van den nood van het proletariaat een deugd gemaakt! Maar nu is het, goddank, niet meer waar.

Waarom zouden trouwens ook proletariërs hierin anders zijn dan andere menschen en niet graag vechten als het om hun toekomst gaat? Daar is geen enkele reden voor.

De bewering is afdoend weerlegd door de Russische revolutie. Nauwelijks hebben Marxisten de leiding, en is er uitstekende organisatie en een vast plan en doel, of de proletariërs vechten als leeuwen, als eerste strijders. Juist de Arbeiders. De volgende feiten bewijzen het:

De Revolutie is alleen geslaagd doordat het proletariaat door den oorlog gewapend was.

De arbeiders hebben overal, waar noodig, aangevallen, en alle verzet met de wapens vernietigd. In Petersburg, Moskou en in tal van andere steden. Juist de Arbeiders. De boeren veel minder. De Roode Garde. Zij hebben het hoofdkwartier met de wapens veroverd. Zij zijn Kornilof, Kaledin, de Kozakken tegemoet getrokken en hebben hen verslagen.

Precies omgekeerd van wat A. P. zegt: Het wapengeweld is van nu af de sterke zijde van het proletariaat. En het zal het meer en meer worden. En het zal in het vervolg èn het binnenlandsch èn het buitenlandsch Imperialisme kunnen verslaan en het ook kunnen dwingen b.v. tot het vrijlaten van volken

---

BERICHT.

Tot het plaatsen van advertentiën in dit blad, met uitzondering van Amsterdam, is uitsluitend gerechtigd de Maatschappij tot Exploitatie van het Algemeen Advertentie-Bureau S. BAKKER Jz., te Amsterdam, N.Z. Voorburgwal 256, Tel. Centrum 1754.

Ik ben hierop zoo uitvoerig ingegaan, ten eerste omdat A. P. naar mijn meening een verkeerd licht op de Russische revolutie liet vallen. Dan ook omdat deze zachte of slappe opvatting in onze beweging meer bestaat. Van de Christen-Socialisten en van H. R. H. zijn zulke uitingen ook reeds verschenen, en professor Mannoury heeft in zijn kabalistisch of spijkerschrift ook reeds signalen in deze richting gegeven. Maar vooral is het, geloof ik, van belang voor de toekomst van onze zaak, dat onze ideeën hierover helder zijn.

Als na den oorlog het proletariaat zich ontwapenen laat voordat het zijn strijd tegen het Kapitalisme begint, dan zal de opstand en de revolutie die wij allen verwachten, zeer moeilijk, haast onmogelijk zijn. Algemeene werkstaking zal niet alles, misschien niet veel kunnen doen, want er zal door gebrek aan grondstoffen weinig werk zijn en dus licht onderkruipers. De Kapitalisten zullen vertrouwbare troepen in dienst houden en de arbeiders demobiliseeren.

Laat het proletariaat dit toe en is het dus ongewapend, dan zal het worden neergeslagen en de opstand, de revolutie, in een bloedbad verstikt.

Redeneeringen als van A. P. nu zullen er toe leiden dat het proletariaat zich laat ontwapenen, en dat zijn revolutie zeer wordt bemoeilijkt of vernietigd. Daarom vooral meende ik er tegen te moeten opkomen.

20 Dec. '17. H. Gorter.

*) Ik sta onbevangen tegenover A. P.'s meening, omdat ik niet meen dat de vernietiging van het Duitsche en de zegepraal van het Engelsch-Amerikaansch Imperialisme goed zou zijn voor het proletariaat.

UIT DE KAZERNE.

Besmetting met schurft en andere ziekten.

Een militair schrijft ons uit Utrecht.

Het kan niet uitblijven, dat er onder soldaten verschillende ziekten uitbreken. Want nog steeds vindt men kazernes, waar de soldaten naast elkander op den grond liggen, op een platte stroozak.

Eenige weken geleden, toen het al tamelijk koud was, hadden wij nog maar 2 dekens en dat op een kamer, waar wel een kachel stond, maar die niet brandde. Het is dan ook gemakkelijk te verklaren, dat wij 's avonds keken wie op wacht of met verlof was en dan diens dekens in beslag namen.

Zoo lang ik onder dienst ben is er nog geen algemeen geneeskundig onderzoek geweest. En toch zijn er verscheidene maatschappen, die met een besmettelijke ziekte rondloopen, ook door onwetendheid of onwil om naar den dokter te gaan.

Nu schijnt het, dat ik en ook nog een met mij, het slachtoffer daarvan zijn geworden. Er begonnen zich bij mij hevig jeukende puisten te vertoonen en dit werd al erger en erger. Ik ging naar den dokter, die mij naar het hospitaal zond, om daar opgenomen te worden. De dokter konstateerde schurft. Ik werd naar de bovenste verdieping getransporteerd, waar ik ontdekte, dat ze mij tusschen de geslachtszieken gestopt hadden, wat nou niet zoo gezellig is. Het was er verbazend koud en trots het ijs dik op de ruiten zat, werd er geen brandstof verstrekt. Eerst 3 dagen later kwam dit pas. Maar een enkele kachel kan de heele zaal niet verwarmen, daar hij te groot was en een verdieping met een dak, wat altijd koud is. Den halven nacht lag je wakker van de kou.

En het voedsel is ook zoo schraal moreelijk. Ik moet eerlijk zeggen, dat ik al die acht dagen honger heb geleden.

En dan de „geneeskundige" behandeling! Het zijn je heeren doktoren wel, hoor. Ze nemen niet de minste notitie van je, en laten alles over aan een hospitaal-soldaat. Ach ja, het zijn maar gewone manschappen, die hebben ze zoo veel. We zullen ze maar het vel van hun donder laten schrobben, dan komen ze niet meer zoo gauw terug.

Lezers, gaat dit drama zien, het zijn de vruchten van het samenleven der soldaten. Bezoekt de hospitalen en gij aanschouwt onze vernedering.

Ekonomische Kroniek.

Plannen voor een internationalen dubbelen standaard.

Volgens een telegram uit Washington in de „New-York Times" overweegt de regeering der Verenigde Staten het plan om in overleg met de geallieerden en de neutralen de dubbele standaard gezamenlijk in te voeren.

D.w.z. dat wanneer dit plan doorgaat, in al die landen standaard-munten zoowel van goud als zilver voor rekening van particulieren zal worden aangenomen, wat dan weer als gevolg zal hebben, dat de waarde van die beide soorten standaard-munt gelijk zal zijn aan de waarde van de hoeveelheid edel metaal waaruit ze geslagen zijn. De bedoeling hiervan is om het zilver in waarde te doen stijgen — waarde vastheid tusschen beide metalen te verkrijgen en de nadeelen voor 't internationaal betalingsverkeer die uit de schommelingen in de waardeverhouding tusschen beide metalen voortvloeien, op te heffen. Laten we zien, of dit schoone plan kans van slagen heeft.

Het stelsel van den dubbelen standaard het z.g. bimetallisme, is in de landen waar het heeft bestaan, practisch onhoudbaar gebleken en dit is gemakkelijk genoeg te verklaren. In Nederland hebben we op het oogenblik alleen standaard-munten van goud. Het gouden tientje bevat 6.048 G. zuiver goud, omdat 't vrij vangemunt mag worden voor rekening van particulieren, zal niemand 6.048 G goud ooit voor minder dan 10 gld. verkoopen. Hij brengt de 6.048 G. naar de Munt en — we laten hier het geringe muntloon buiten beschouwing — krijgt er f 10 voor. Het gouden tientje ontleent dus zijn waarde aan het goud, waaruit 't gemaakt is, het blijft evenveel waard als men 't omsmelt, tot poeder stampt of over de grenzen stuurt. Voerde men nu in Nederland den dubbelen standaard in, d.w.z. maakt men ook de gulden tot standaard-munt, liet men dan ook de gulden vrij aanmunten, dan behoort de staat die guldens zóó te slaan, dat zij een metaalwaarde hebben, die gelijk is aan 1/10 gouden tientje. Wanneer dus de waarde van het zilver op de wereldmarkt 15½ maal geringer was als die van goud, dan zou de gulden moeten bevatten 15½ × 0.6048 G. zilver. Sloeg de staat die guldens aldus, dan kon bij elke schuldbetaling aan 't buitenland 15½ zilver 1 goud volkomen vervangen, en kon ook niemand in 't binnenland er bezwaar tegen hebben, als hem een te goed van f 100 betaald werd met 10 gouden tienties of met 100 guldens, omdat hij voor beiden overal evenveel koopen kon. Indien nu echter op de wereldmarkt eene verandering kwam in de waardeverhouding tusschen beide metalen en de staat veranderde zijn munten niet, wat practisch ook heel moeilijk zou gaan, dan zou het met het stelsel niet in orde zijn. Stel b.v. dat die verhouding op de wereldmarkt werd 1: 16, dan kan iedereen op de wereldmarkt voor 1 KG. goud 16 KG. zilver koopen, die 16 KG. zilver kan hij laten aanmunten. Met 15½ K.G zilver in muntvorm kan hij binnenslands zijn schulden precies zoo goed betalen als met 1 KG. gemunt goud, hij wint dus ½ KG. zilver. Op die wijze zullen de gouden munten uit de circulatie verdwijnen, terwijl zilver zal worden aangenomen. Terwijl in de wet de dubbele standaard staat voorgeschreven, heerscht er practisch de enkele zilveren; het goud wordt in het land een gewone waar die hoogere prijs heeft dan de wet voorschrijft. Wordt na een zekeren tijd de verhouding tusschen beide metalen op de wereldmarkt 1: 15, dan krijgen we 't omgekeerde verschijnsel: het goud wordt 't enkele geld in circulatie.

Telkens wordt het relatief beste geld verdreven en het relatief slechtste aangenomen (Wet van Gresham). Dit gaat dan telkens gepaard met prijsstoringen en met schade voor hen, die geld hebben te vorderen, daar men zulke betalen zal met het relatief slechtste geld. Dit alles is steeds in de practijk gebleken in die landen, waar men den dubbelen standaard had. Zoo in Frankrijk tusschen 1803 en 1873. Maar er is nog wat anders gebleken ook. In 70 jaar, waarin de dubbele standaard in Frankrijk bestond (verhouding 1: 15½) zag men niet alleen dat dan eens 't goudgeld dan weer het zilvergeld verdween, men zag tevens dat de verhouding op de wereldmarkt nooit ver afweek van 1: 15½ —

Daarover nadenkende, vond men, dat dit een verder gevolg is van de werking der Wet van Gresham. Als de wettelijke verhouding 1: 15½ en de wereldmarktverhouding o.v. 1: 16 is, dan zal men goud verkoopen, zilver koopen.

Op de wereldmarkt komt dan een verhoogd aanbod van goud een verhoogde vraag naar zilver. Daardoor daalt de prijs van 't goud, stijgt die van 't zilver, zoodat de verhouding wel niet 1: 15½, maar toch b.v. 1: 15¾ wordt, zo' komt in elk geval dichter bij de wettelijk aangenomen verhouding. Juist doordat zo'n groot land als Frankrijk de dubbele standaard in de verhouding 1: 15½ heeft, zal de wereldmarkt-verhouding er weliswaar niet door beheerscht, maar er althans door beïnvloed worden. Wat Frankrijk niet alleen kan, de wereldmarkt-verhouding beheerschen, zal wel kunnen, als alle landen het bimetallisme in een bepaalde verhouding invoerden. Dan zou er bij een afwijking tusschen wereldmarkt- en aangenomen verhouding zooveel van het eene metaal verkocht, zooveel van het andere gekocht worden, dat de wereldmarkt-verhouding gelijk werd aan de afgesprokene b.v. 1: 15½. De dubbele standaard internationaal ingevoerd, zou dus een ideaal stelsel zijn.

Deze meening schijnt nu volgens bovenstaand bericht, dat we uit „De Telegr." van 13 Dec. overnamen, weer opgeld te doen. Ook de „Telegraaf"-man vindt 't een mooi denkbeeld, en bovendien meenen nog talrijke economen, dat een internationaal bimetallisme gelukken kan. Deze dwaling is, zooals zoovele anderen op economisch gebied, een gevolg van een gebrekkig inzicht in 't waardevraagstuk, waarvoor men als Marxist beveiligd is.

De waarde van 1 KG. goud, zoowel als die van 1 KG. zilver wordt bepaald door aantal gemiddeld maatschappelijke uren ter hunner productie noodig. Is dit laatste aantal 20 maal minder dan 't eerste, dan is de waardeverhouding van zilver tot goud als 1: 20. Zouden nu de bimetallisten gelijk hebben, geeft men hen juist toe dat 't mogelijk zou zijn om door een internationale afspraak de waarde tusschen zilver en goud te beheerschen, zoodat ze b.v zou zijn 1: 15½, dan zou men dus toegeven, dat men voor 1 KG. goud maar 15½ zilver zou kunnen ruilen, terwijl men 20 maal meer arbeid moest besteden om 1 KG. goud dan om 1 KG. zilver voort te brengen.

Het spreekt toch van zelf, dat men liever 15½ zilver zou produceeren en die voor goud zou ruilen, dan dat men goud produceerde, m.a.w. de goudproductie zou ophouden, de zilverproductie zou toenemen. Door verslijten en verloren gaan van goud zou de bestaande hoeveelheid steeds verminderen tot er heelemaal geen goud meer zou zijn. Reeds lang voor dat het zoover was, zou de industrieele goudvraag, die alleen uit 't bestaande goud bevredigd zou kunnen worden, maken, dat men voor goud een opgeld ging betalen, waarmee dus de afspraak opgehouden had iets te beteekenen.

J. S.

Over den Bond van Ned. Onderwijzers.

Op 27 en 28 December hield deze organisatie haar jaarvergadering te Utrecht.

Van de vele daar behandelde zaken is op 't oogenblik voor de overige arbeiders wel van het meeste belang de quaestie van aansluiting bij het N.V.V. en die over het aanstellen van een gesalarieerd bestuurder. Het eerste voorstel werd met een geringe meerderheid verworpen, het tweede met een groote aangenomen.

Vooral over de eerste kwestie achten we het wel van belang voor onze lezers wat te zeggen:

Deze zaak toch moeten ook onze partijgenooten eens wat nader onder de oogen zien

v. R. heeft daar reeds op gewezen. En het is helaas maar al te waar, dat, naar het ons toeschijnt althans, de meeste onzer partijgenooten-onderwijzers deze zaak langs hun kouwe kleeren laten afglijden.

En toch, wij nemen hierbij een bepaalde positie in.

Veel toch, van de argumenten der voorstanders van aansluiting bij het N. V. V. kunnen zij onderschrijven en met zoo goed als geen enkele der door de tegenstanders aangevoerde gronden kunnen we het eens zijn.

En toch... we moeten ons op onze eigen gronden tegen de aansluiting verzetten.

Maar... daartoe dient niet zoo hier en daar door een enkeling in een of andere afd eens te worden geagiteerd, doch er moet door elk partijgenoot-onderwijzer in de eigen afdeeling stelselmatig en krachtig worden opgetreden

Bovendien dient er onder ons zelf eens geconfereerd te worden over deze zaak.

Er is al een N.V.V.-klub en ook een neutrale klub. Welnu, wij kunnen dat agiteeren van die beiden niet langs ons heen laten gaan. Wij zullen, of we willen of niet, dit jaar krachtig aaneengesloten onze opvattingen omtrent de aansluiting bij de arbeidersbeweging daartegenover moeten stellen.

En ook de Rev. arbeidersorganisaties zullen zich eens wat moeten losmaken uit de onverschilligheid, welke zij tot nu toe, ten opzichte van de onderwijzersbeweging hebben ten toon gespreid. Zij bedenken, dat juist die onverschilligheid, den strijd voor de revolutionaire onderwijzers in hun vakbond moeilijker maakt. Zoo goed als niet toch wordt er in de rev. vakpers aandacht gewijd aan de onderwijzersbeweging En we verzekeren u, dat de modernen daarin al heel wat verder zijn.

Letten we nu nog in 't kort, op, wat alzoo voor en tegen aansluiting op de bondsvergadering werd aangevoerd. Als woordvoerder voor alle voorstellende afdeelingen trad op de voorzitter van de Haagsche afd., Posthumus. Deze is iemand, die inderdaad in alle oprechtheid zich verbeeldt, dat aansluiting den Bond in hooge mate ten goede zal komen. Hij gelooft natuurlijk ook ongetwijfeld, dat zijn S.D.A.P. en zijn N.V.V. de verlossers van de arbeidersklasse uit de kapitalistische ellende zullen zijn. En toch hoe arm zijn de argumenten, die hij aanvoert. De S.D.A.P. steunt overal onze eischen Alle socialdemocraten stemden in A'dam voor afschaffing van het ambulantisme, in den Haag waren alle onderwijzers blij met het optreden van Albarda als wethouder.

Dit jaar is de reuzenstrijd voor het A. K. volstreden, het A. K. is veroverd Nu komt de nieuwe strijd voor het vrouwen-kiesrecht. En dan werd er ook gewerkt met die 100.000 leden van het N. V. V.

Het N.V.V. heeft tal van goede dingen gedaan. Daar is geweest de levensmiddelen-aktie, de aktie voor distributie en prijsregeling.

Kijk, zouden we zeggen, dat Posthumus zoo spreekt, verbaast ons niet. Hij is een S.D.A.P.er door en door en hij gelooft natuurlijk in zijn alleen zaligmakende kerk, maar dat zulke redeneeringen nog altijd door de meeste onderwijzers en door het gros der afgevaardigden als groote waarheden worden aanvaard, komt toch ook, doordat door onze menschen niet zooveel als 't kan van revolutionair standpunt al deze zaken worden bekeken.

We kunnen helaas, om de plaatsruimte, niet uitvoerig op de gansche bespreking ingaan.

We willen toch ook nog even wijzen op het eigenaardige standpunt van de S. D. A. P.-er Van Veen uit A'dam. Deze toch meende, dat de principiëele basis van zijn betoog was: Bestrijding van de opvatting, alsof de bourgeoisie er niet op uit is en er nooit op uit was, de arbeiderskinderen dom te houden.

Hij meent, dat èn kapitalist, èn arbeider beiden belang hebben bij goed onderwijs.

Echter hij blijft dan in gebreke aan te toonen, dat de bourgeoisie ook zich ontfermt over het onderwijs in zijn gansche omvang. En hij bepleit dan een bijeenkomst van mannen als Troelstra, Oudegeest, Troub, Ketelaar en Stork.

Welnu zoo iemand bestrijdt aansluiting bij het N.V.V. en wordt toch nog maar altijd als S.D.A.P.-er beschouwd. Is ook dit niet een bewijs, dat de groote arbeiderspartij eenvoudig is geworden de erfgenaam van de liberalen, die ook allerlei vogels van diverse plumage in hun midden hadden?

Eigenaardig is ook, dat bijna alle voorstanders van aansluiting, allen S.D.A.P.-ers, die het woord over deze zaak voerden, toch zoo uitermate hun best deden, om toch maar te bewijzen, dat N.V.V. en S.D.A.P. los van elkaar stonden. We zouden vragen: Vrienden, waartoe dient toch dat schuilevinkje spelen?

Wilt gij dat niet, en behoort dat toch eigenlijk niet de consequentie te zijn, dat al uw kollega's goed onderlegde socialistische klassestrijders worden?

Welnu, waarom hen dan toch steeds voorgespiegeld, dat zij bij aansluiting bij het N.V.V., niets met de S.D.A.P. van doen hebben?

Ten slotte willen we nog even memoreeren, dat Ossendorp zijn speech eindigde met deze woorden:

„Voor mij persoonlijk spreekt reeds het solidariteitsgevoel, maar ook voor den Bond is er geen andere uitweg over dan: wij gaan naar 't N.V.V."

Men ziet, er is vóór onze partijgenooten in den Bond nog een reuzentaak te verrichten, om den menschen een anderen weg, dan die naar 't N.V.V. leidt, te wijzen.

Maar dan moeten we ook zorgen, dat er op de volgende A. V eens meer dan één S.D.P.-er aanwezig is, want die éénling staat daar eenvoudig machteloos.

Over den bezoldigden bestuurder zullen we niet veel meer zeggen. Denkelijk wordt dat Ossendorp wel en hoe dat — voor den Bond — nieuwe instituut zal werken, dient nog afgewacht. Wij voor ons houden het in die organisatie niet voor noodzakelijk en we vreezen zelfs, dat ook hier het gevaar niet denkbeeldig is, dat het instituut bezoldigde leidt tot te groot overwicht, zooals we dat ook bij de modernen al hebben gezien. Intusschen de Bond heeft genoeg leden, die, als 't noodig blijkt, zich daartegen zullen weten te verweren.

P. C. d. O.

De lotgevallen van de Russ. November-revolutie in de Holl. arbeidersbeweging.

II (Slot.)

Het N. A. S. en de nieuwe revolutie.

„De Arbeid" bevatte tot heden niemendal over de nieuwe orde van zaken in Rusland. De onverzoenlijke klassenstrijd wordt in Rusland thans gevoerd; de fabrieken worden gebracht onder het beheer der arbeiders, dat is toch wel „economische actie." De voorlichting bleef tot heden uit in het voornaamste orgaan der onafhankelijken. De uitvoerders van den bestuurswil hebben het druk, maar toch niet te druk om over andere onbeduidende zaken te schrijven. Maar over de wereldhistorische gebeurtenis in Rusland geen woord.

Dit was reeds geschreven toen „De Arbeid" van den 29sten December verscheen. Dit nummer bevat wel iets. Een inzender was zoo vrijpostig om te vragen waarom „De Arbeid" zwijgt. De onverlaat wordt zooals dat in de Hollandsche arbeidersbeweging meer voorkomt, duchtig afgestraft. Wat duivel, men heeft niet te vragen waarom de gepatenteerde leiders van een beweging zóó of zus spreken of diplomatisch zwijgen.

Mond houden, contributie betalen en... achter de leiders aanloopen, dat is het parool! Met dien verstande dat men bij andere leiders steeds afkeurt wat men zelf doet.

Maar toch, een antwoord staat er in. Het voornaamste is dit:

„Wens indien straks mocht blijken dat Lenin of Trotsky een andere opvatting koesteren ten opzichte van de taak der revolutionaire Maximalisten in den huidigen oorlog of de vredesbeweging, dan erkennen ze geen ongelijk, doch beweren glashard, dat Lenin zichzelf verraden heeft. — En Trotsky komt er niet beter af!"

Aus Lonsink, hoopt dat de Bolschewiki den oorlog zullen voortzetten. Dat is toch immers de „andere opvatting" n.l. die van Kerensky? Van de Franse en Engelsche social-patriotten. Met voor niemandal vaart de heer Cornelissen en met hem de [illegible] van orgaan der C. G. T. (N.A.S.) in Frankrijk „La Bataille" zoo uit tegen de Leninisten, als verraders der revolutie, omdat ze de macht willen

Het is niet zonder humor in dit verband op te merken, dat volgens Rosanoff, de voormalige afgevaardigde van den Raad van arbeiders en soldaten, in zijn vroegere samenstelling, heeft verklaard, na zijn rondreis in de Ententelanden, dat de C. G. T. naar Stockholm — het officieele van Troelstra — wou en reeds 10 afgevaardigden had benoemd.

Om met de redactie van „De Arbeid" te spreken is Jouhaux, de leider van het Franse N. A. S. een van die lieden, die langen tijd verzuimd hebben iets te doen om (één) revolutionaire organisatie te vestigen, en nu willen ze ten slotte de revolutionaire branie uithangen — dat is te zeggen: met woorden. Wij voegen er achter, door niet met de Kientalers in Franrijk de revolutie voor te bereiden, maar zich onledig te houden met soepuitdeeling en te overleggen met Renandel, de officieele socialistische partijbons, of de regeering van Clemenceau al dan niet moet worden gesteund!

En dezulken noemen Lenin een verrader!

Maar, zal de redactie van De Arbeid" zeggen, daar hebben wij het niet over. In dit geval stellen wij een vraag. Waarom heeft het N. A. S. het Revolutionair socialistisch Comité niet voorgesteld wat de afd. Dordrecht der S. D. A. P. aan het P, B, van die partij heeft voorgesteld?

Namelijk een beweging om de Bolschewiki te steunen?

Naar de aangehaalde woorden te oordeelen, de woorden van „De Arbeid" is de redactie het oneens met de regeering der Soviets. Zij is het er evenmin mee eens als Troelstra hier, en de G. T. in Frankrijk!

2 Jan. '18. B. L.

Schrijf niet met potlood.

Wij verzoeken al onze medewerkers zeer dringend wat ze ons zenden, niet te schrijven met potlood. Ieder bedenke: met potlood schrijven is een aanslag op de oogen van een stuk of wat medemenschen.

BERICHT.

Alle stukken bestemd voor de Administratie, dus ook postwissels, moeten in het vervolg — zonder vermelding van naam — gericht worden aan de Directie van de Tribune, Amstel 85, Amsterdam.

Vervolg Nieuwstijdingen.

Amsterdamsch Nieuws.

Protestvergaderingen.

Allen hedenavond naar de protestvergaderingen in Handwerkers Vriendenkring en Concordia, Weesperpl., tegen de ontvoering van Carl Minster en de verbanning van Wijnkoop.

Als sprekers treden op: B. Lansink Jr., D. J. Wijnkoop en de Duitscher E. Ochel.

De derde brandstof-aflevering te Amsterdam.

De Brandstoffencommissie Amsterdam deelt mede, dat voor de houders der rantsoenkaarten, gemerkt

A, B, C, D en L,

van 11 dezer af gelegenheid bestaat, twee brandstoffeneenheden te bestellen, bestaande uit:

1 H.L. steenkolen op bon n°. 6 van kaarten A en C.
1½ H.L. gascokes op bon n°. 7 van kaarten A en C
1 H.L. steenkolen op bon n°. 7 van kaarten B, D en L.
1½ H.L. gascokes op bon n°. 8 van kaarten B, D en L,

terwijl nog nader zal worden aangekondigd, wanneer bon n°. 6 van kaart L geldig is.

Volgens besluit van den gemeenteraad van Amsterdam, zullen deze twee brandstoffeneenheden, voor de in Amsterdam wonende houders dezer kaarten

ZONDER BETALING

verkrijgbaar zijn, als restitutie over vijf reeds ontvangen brandstoffeneenheden.

Door hen, die de brandstoffen thuis bezorgd wenschen te ontvangen, dient de bestelling op de gewone wijze te geschieden bij den handelaar, op de rantsoenkaart als leverancier aangegeven, en wel voor hen, wier naam begint met één der letters

A, B, C op Vrijdag 11 dezer;
D, E, F op Zaterdag 12 dezer;
G, H op Maandag 14 dezer;
I, J, K op Dinsdag 15 dezer;
L, M, N op Woensdag 16 dezer;
O, P, Q, R op Donderdag 17 dezer;
S, T, U op Vrijdag 18 dezer;
V, W, X, Y, Z op Zaterdag 19 dezer.

In afwijking van hetgeen voorgeschreven was, dat n.l. de handelaar de bons eerst bij aflevering der brandstoffen in ontvangst mocht nemen, is thans bepaald, dat de bons bij het aanvaarden der bestelling door den handelaar van de rantsoenkaart afgenomen moet worden. Door den handelaar wordt hiervoor bewijs afgegeven, hetwelk bij aflevering der brandstoffen weder geteekend aan de bezorgers moet worden afgegeven.

Zij die de brandstoffen willen afhalen, kunnen dit doen, na overleg met hun handelaar op de kaart als leverancier aangegeven. Voor het afhalen der twee eenheden wordt door den brandstoffenhandelaar dan 30 cent vergoed.

De Brandstoffencommissie Amsterdam deelt voorts mede, dat voor de houders van de rantsoenkaarten, gemerkt

E. F. G. H. en K.

van 11 dezer af. gelegenheid bestaat vier brandstoffeneenheden te bestellen en wel: op bon no 5 van kaarten E 1½ HL. gascokes, op bon no. 4 van kaarten F G H en K 1½ H.L. gascokes; en vervolgens: op bon no. 6 van kaarten E en op bon no. 5 van kaarten F. G. H. en K 1 HL. steenkolen, 1 H.L. anthraciet en 1 H.L. eierbriketten.

De bestelling moet op de gewone wijze geschieden bij den handelaar, op de rantsoenkaart als leverancier aangegeven en wel voor hen, wier naam begint met een der letters A, B en C op Vrijdag 11 dezer D E F op 12 dezer, G en H op Maandag 14 dezer, I J K op Dinsdag 15 dezer, L M N op Woensdag 16 dezer, O P Q R op Donderdag 17 dezer, S T U op Vrijdag 18 dezer en V W X Y Z op Zaterdag 19 dezer.

In afwijking van hetgeen voorgeschreven was, dat n.l. de handelaar de bons eerst bij aflevering der brandstoffen in ontvangst mocht nemen, is thans bepaald, dat bij het aanvaarden der bestelling, de bons door den handelaar van de kaart moeten worden genomen, terwijl dan tevens de brandstoffen moeten worden betaald.

De verhoogde prijzen gelden eerst nadat tien brandstoffeneenheden tot ouden prijs zijn verstrekt.

De eenheid gascokes zal dus nog tot den ouden prijs aan de houders van de kaarten E F G H en K worden geleverd, waarmede aan deze categorie van verbruikers de bedoelde tien eenheden ter beschikking zijn gesteld, de verdere 3 eenheden van deze aflevering worden derhalve tot de verhoogde prijzen berekend.

Oude prijzen.

f 1.80 per H.L. voor gebroken gascokes.
f 1.75 „ „ „ grove cokes.
f 1.65 „ „ „ pareicokes.

Verhoogde prijzen.

f 5.10 per H.L. voor steenkolen.
f 5.75 per H.L. voor Limb. anthraciet I, II, III en IV.
f 6.35 per H.L. voor Duitsche en Belgische anthraciet I, II en III.
f 5.55 per H.L. voor Duitsche anthrac. IV.
f 4.50 per H.L. voor Eierbriketten.

De prijzen gelden franco thuisbezorgd; afgehaald bij den handelaar zijn de prijzen voor cokes f 0.10 en voor de andere soorten f 0.30 per H.L. lager dan bovengenoemd.

Er wordt nog in het bijzonder de aandacht op gevestigd, dat in verband met de wijze van verrekening tusschen de Brandstoffencommissie en de handelaren, wijziging in de samenstelling der vier eenheden volstrekt niet mag worden aangebracht.

De brandstof-aflevering.

Nadat de autoriteiten de bourgeoisie een paar weken de gelegenheid had verschaft zich rijkelijk voor buitensporige prijzen van brandstofmateriaal te voorzien, is men vandaag weer begonnen met de aflevering aan hen, waarvan velen reeds geruimen tijd geen brandstof hadden en dus bij het levensmiddelengebrek nog in de kou moesten zitten.

Zooals te verwachten was, liep het vandaag storm aan de verschillende brandstoffenloodsen, waar de naar brandstof hunkerenden uiterst traag worden geholpen, zoodat honderden menschen, meest vrouwen en werkloozen, in lange rijen uren stonden te wachten.

De noodige gemeentelijke, genummerde ordeverstoorders ontbraken daar vanzelfsprekend niet bij, die af en toe, als naar gewoonte, onschuldige vrouwen de noodige stompen toedienden en met verdere handtastelijkheden dreigden.

Wenschelijkheid van salarisherziening.

Maandag 14 Januari a.s., 's avonds 8 uur, in Handwerkers Vriendenkring, N. Achtervracht 140—144, houdt de afd Amsterdam Alg. Ambtenaarsbond een vergadering, waar de heeren C. Luberti, Bondssecretaris en A. W. Heykoop, lid van den Raad der gemeente Rotterdam, inleidingen zullen houden, 1e. over de wenschelijkheid van salarisherziening en van het instellen van georganiseerd overleg en 2e. over de economische positie der ambtenaren.

Paradelict.

De 4e Kamer, uitspraak doende inzake de aanklacht van den Burgemeester van Haarlemmermeer tegen den Amsterdamschen journalist, die in zijn blad een en ander had medegedeeld over de distributieregeling in die gemeente, veroordeelde den journalist tot een boete van 50 cts.

Verspreiders gevraagd,

voor een bijeenkomst op Maandag 14 Jan. 's middags om 1 uur voor het stadhuis. Biljetten daarvoor alleen verkrijgbaar bij Mej. Deurhof, Kleine Kattenburgerstraat 176, 3e ét., Mej. Verholen, De Wittenkade 80, 1e ét., Mej. Blouw, Hazenbroekstraat 118, huis, hoek Kostverlorenkade.

Paard en wagen te water.

Gisteravond geraakte in den Singel nabij den Blauwburgwal, een wagen bespannen met twee paarden, toebehoorende aan den Rotterdamschen motorpakschuitdienst van J. van Steen, te water. Na veel moeite slaagde men er in den wagen en één paard op het droge te brengen.

GEMEENTE-ARBEIDSBEURS
Afd. voor mannen
Hoofd-Bureau BARNDESTEEG 6
Aanvragen door werkgevers tot de Beurs gericht.

VOLWASSENEN: 2 electricien, 1 magazijnbed., 1 metaaldraaier, 13 instrumentmakers, 2 modelmakers, 1 barbier, 2 colporteurs.

Gemengd Nieuws.

Weer de annuleering der Russische Staatsschulden.

Uit Londen: De correspondent te Petersburg van de „Manchester Guardian" meldt d.d. 8 dezer aan zijn blad, dat de volkscommissarissen voornemens zijn, in den loop der eerstvolgende dagen een decreet te publiceeren waarbij Rusland's nationale schuld wordt geannuleerd. Bedoeld decreet zou de volgende bepalingen bevatten:

1e. Alle leeningen of schatkistobligatiën, in het bezit zijnde van buitenlandsche onderdanen in of buiten Rusland, worden ingetrokken.

2e. De leeningen en schatkistobligatiën, welke zich in handen bevinden van Russische onderdanen, die meer dan Rbl. 10.000 kapitaal bezitten, zullen eveneens worden geannuleerd.

3e. Voor de leeningen en schatkistobligatiën, toebehoorende aan Russische onderdanen, die in den vorm van leenings- depositie-bewijzen, enz. een kapitaal bezitten, van niet meer dan Rbl. 1000. wordt 5 pCt. interest vergoed over de nominale waarde der leening; zij die 10.000 roebel in hun bezit hebben, ontvangen 3 pCt. interest.

4e. Arbeiders en boeren, een waarde van Rbl. 100 bezittende aan leeningen of schatkist-obligatiën, mogen hun bezit verkoopen aan den Staat tegen 75 pCt. der nominale waarde, zij, die een dusdanig bezit hebben tot een waarde van Rbl. 600, kunnen zich tegen 70 pCt. van hun eigendommen ontdoen.

Sergeant en soldaat.

— Als ons vaderland had m
zulk volk als jij,
Dan waren wij in oorlogstijd gewis er
gloeiend bij.

— Ja, als onz' vaderland had,
was 't een ander stuk,
Maar voor dien eenen bloempot vol,
maak ik het mij niet druk.

A. A.

Laatste Oorlogsnieuws.

Bij de voortzetting van de onderhandelingen te Brest-Litowsk zette een Oekrainsche afgevaardigde 't Oekrainsche standpunt uiteen.

Volgens berichten van Duitsch-Zwitersche zijde meldden „Daily News" en „Daily Tel.", dat een manifest van de Entente op 't Russische vredesvoorstel uitbleef tengevolge van verschil van meening tusschen de geallieerden.

De voorzitter van het Egyptische nationale comité heeft tot de voorzitters der vredes-delegatie te Brest-Litowsk een manifest gericht, waarin hij de Egyptische nationale eischen verdedigt.

Duitsch schrikbewind in Italië.

Reuter heeft een volledig afschrift van een officieele proclamatie van het Duitsche hoofdkwartier te Udine aan de bewoners van de in Italië bezette streken in handen gekregen.

Het luidt als volgt:

Proclamatie, uitgegeven door het hoofdkwartier van het Duitsche militaire bewind te Udine, aan de bewoners van het bezette Italie.

Van huis tot huis zal een onderzoek worden ingesteld naar alle verborgen wapens en munitie. Alle levensmiddelen, die men in zijn huis heeft achtergehouden, moeten uitgeleverd worden.

Iedere burger moet zich onderwerpen aan onze bepalingen betreffende het verrichten van arbeid.

Alle werklieden, vrouwen en kinderen boven 16 jaar moeten elken dag, Zondag inbegrepen, van s morgens vier tot 's av. 8 in het veld werken.

Verzet zal als volgt gestraft worden:

1e. Luie werklieden zullen door Duitschers naar hun werk gebracht en bewaakt worden. Na den oogst krijgen zij zes maanden gevangenisstraf en elken derden dag zal hun niets dan brood en water worden gegeven

2e. Luie vrouwen zullen tot werken worden gedwongen; na den oogst krijgen ze tes maanden gevangenisstraf.

3e. Luie kinderen zullen slaag krijgen.

De commandant behoudt zich het recht voor luien werklieden dagelijks 20 slagen te laten toedienen.

De Vredesonderhandelingen.

De onderhandelingen.

Bij de voortgezette onderhandelingen te Brest-Litowsk zette de afgevaardigde der Oekraïne, Hombowitsj, de positie van den staat, door hem vertegenwoordigd, uiteen, terwijl hij als geconstateerd achtte, dat de Oekraïne bij de vredesonderhandelingen het recht bezit van zelfstandig optreden.

Trotzki verklaarde, dat de Russische afgevaardigden de onderhandelingen zullen voortzetten, afgezien van de omstandigheid, of de Entente-mogendheden er al of niet aan zullen deelnemen. Hij oordeelt verder de bezwaren ingebracht tegen een verplaatsen der conferentie naar neutraal gebied ongegrond, omdat hij van meening is, dat „genoemde beïnvloeding" sedert de October-revolutie in Rusland, tot de onmogelijkheden behoort.

Verder te besloten, de door de Russische voorgestelde commissie voor de behandeling van politieke en territoriale kwesties te vormen.

De Hongaarsche minister-president verklaarde in een interview, dat hij er van overtuigd is, dat de vrede met Rusland tot stand zal komen en dat de economische aangelegenheden, Duitschland en Hongarije betreffende, in gemeenschappelijk overleg zullen worden geregeld.

De gezant der Bolsjewiki heeft een onderhoud gehad met een vertegenwoordiger van „Social Demokraten". Hij zeide: De onderhandelingen in Brest Litowsk staan en vallen met de door de Russische regeering geformuleerde eischen, n.l. geen annexaties, zelfbestemmingsrecht der volkeren in de bezette gebieden, en terugtrekking van de bezettingstroepen. De Russische regeering moet, wanneer zij het vertrouwen van het volk niet wil verliezen, aan deze eischen vasthouden. Op de vraag of het mogelijk zou zijn, dat Rusland bij het mislukken der onderhandelingen weer naar de wapens zal grijpen, zeide de gezant. Het is denkbaar, maar wij hopen allen, dat men het niet zoover zal laten komen.

Ten slotte zeide hij, wanneer de Russische regeering een compacte meerderheid der constituante tegen haar vredesarbeid vindt, zal zij moeten aftreden. Door het toevallig overslaan der stemming bij den strijd tusschen de burgerlijke partijen zal zij eveneens moeten wijken

De Duitsche onafhankelijke socialisten.

Berijn, 10 Jan.: De „Internationale Korrespondenz" heeft medegedeeld, dat terwijl de militaire vertegenwoordigers van Duitschland te Brest-Litowsk onderhandelden en de Duitsche regeering zich bereid verklaarde, vredesonderhandelingen aan te knoopen, de Duitsche onafhankelijke socialisten zich beijverden, den vrede met Rusland te verijdelen. Uit volstrekt betrouwbare bron uit Stockholm ontving genoemde correspondent de volgende mededeelingen: in de dagen voor Kerstmis kregen de Bolsjewiki van leiders der Duitsche onafhankelijke sociaal-democratie de dringende vermaning, de vredesonderhandelingen op de lange baan te schuiven, daar de ontwikkeling in Duitschland zich in revolutionairen zin voltrok. Het sluiten van een afzonderlijken vrede tusschen Duitschland en Rusland werd verwerpelijk genoemd, daar het de revolutionaire ontwikkeling in Duitschland zou benadeelen en de heerschende klassen versterken. De „Internationale Korrespondenz" richt daarop haar heftige verwijten tot de onafhankelijke sociaal-democratie wegens sabotage. De „Köln. Volksztg." zegt met het opnemen van het bijna ongeloofelijk klinkende bericht eenige dagen te hebben gewacht, maar, aangezien het niet tegengesproken is, moet men er toch kennis van nemen, zegt het blad. Het acht het onvoorwaardelijk dringend noodig, dat de onafhankelijken een opheldering geven, willen zij niet beticht worden van een misdaad tegen hun vaderland en van het verwijt, dat zij zoo vaak tegen andere partijen hebben ingebracht, n.l. van opzettelijke oorlogsverlenging.

Verklaring van Trotzky.

De „Times" verneemt uit Petersburg: Terwijl de Oostenrijksch-Duitsche afgevaardigden de besprekingen voortzetten over de uitwisseling van krijgsgevangenen en de economische quaesties bestudeeren, zet de Russische delegatie, met inbegrip van Trotzky, Joffe en Kamenef, de vredesonderhandelingen te Brest-Litowsk voort.

Op de eerste conferentie verklaarde Trotzky niet te Brest te zijn gekomen als vertegenwoordiger van een verslagen natie. Het lag dan ook geenszins in zijn bedoeling genade te vragen, maar hij zou optreden als een echt revolutionair. Trotzky, die meer dan een uur sprak, vervolgde:

Wij zullen strijden voor het vrije, onafhankelijke Rusland en voor de toekomst van de groote arbeiders-massa's, indien de imperialisten weigeren tegemoet te komen aan de vrije wenschen van een vrij volk.

Laten de arbeiders-democratieën der centrale rijken hun machtig woord aanwenden zij mogen niet dulden, dat het jonge Rusland van de aarde wordt weggevaagd, tot slaaf gemaakt door veroverende imperialisten

Anders zal de Russische democratie vechten tot het bittere einde. Dan zal het niet zijn een loopgraven-oorlog, maar een volk, dat opstaat en bij iederen stap barricaden opwerpt tegen de onderdrukkers."

Trotzky drong er op aan de onderhandelingen naar Stockholm over te brengen

Na een half uur beraadslaging verklaarden de Duitschers zich bereid de besprekingen voort te zetten.

Op een geheime conferentie over demobilisatie, die werd bijgewoond door de volkscommissarissen en militaire vertegenwoordigers, gaf Lenin de vrees te kennen, dat de vredesonderhandelingen zouden mislukken. Daarom was het noodzakelijk de ontwrichting van het leger tegen te gaan en maatregelen te overwegen tot bereid van de gevechtswaarde en de verdediging van Petersburg.

GEMENGDE BERICHTEN.

In dienstbaarheid van het imperialisme.

De Engelsche regeering heeft besloten, vertegenwoordigers der Engelsche vakbeweging naar Amerika af te vaardigen. Tot de gedelegeerden behoort ook Appleton, de secretaris der Britsche Federatie van Vakbonden.

Samuel Gompers heeft een telegram van sympathie aan Appleton gezonden, waarin hij o.a. verklaart, dat het oorlogsdoel der georganiseerde arbeiders van Amerika en die van Groot-Britannië in hoofdzaak hetzelfde is, en dat het Amerikaansche Vakverbond niet wenscht deel te nemen aan een eventueel te beleggen internationaal arbeiders-congres

Wijzigingen in de Britsche admiraliteit.

In de Britsche admiraliteit zullen eenige veranderingen worden aangebracht, waardoor het werk van den eersten zeelord zich meer zal bepalen tot algemeen beheer, terwijl speciale commissies zullen worden benoemd voor het bestrijden van de duikbooten, in het bijzonder in de territoriale wateren van Engeland. Bij benoemingen voor functies van beteekenis zal vooral worden gelet op bekwaamheid van jonge officieren.

Buitenland.

Amerikaansche tarwe.

De Ver. Staten zullen nog 90 millioen bushel tarwe naar Europa zenden. Wellicht brengt dit vertraging in de zending der troepen.

Vrouwenkiesrecht in Amerika.

Het Amerikaansche Huis van Afgevaardigden heeft het vrouwenkiesrecht aangenomen.

De pest in China.

Peking, 9 Jan. Alle passagiers- en goederenvervoer tusschen Peking en Feng Shen, het tegenwoordige eindpunt van de spoorlijn Peking—Sinyan, is stopgezet. Er werd een met pest besmet persoon ontdekt, die van Takingfoe naar Feng Shen reisde.

Er zijn reeds gele gevallen binnen enkele mijlen van Feng Shen geconstateerd, terwijl er in laatstgenoemde stad een aantal verdachte gevallen zijn vastgesteld.

IJzernood in Duitschland.

Uit de verslagen van de Duitsche metaalfabrieken blijkt, dat er in Duitschland gebrek aan ijzer bestaat, terwijl de staalproductie tengevolge van gebrek aan geoefend personeel en brandstoffen nog aanzienlijk wordt verminderd.

Legerscheiding in de Donaumonarchie.

Onder den drang der binnenlandsche aangelegenheden was de Hongaarsche minister-president Weekerlé genoodzaakt in te grijpen in de kwestie: scheiding tusschen het Oostenrijksche en Hongaarsche leger.

Een Joodsch Palestina.

Te Parijs belegde de Fransche Zionistische federatie in de zaal van de „Grand Orient" een groote volksmeeting, om de Engelsche regeering dank te betuigen voor hare belofte omtrent een Joodsch Palestina.

Er werd een hulde-telegram aan Balfour verzonden. Talrijke geziene persoonlijkheden woonden de vergadering bij.

Vredesbetoogingen in Zweden.

Uit Stoekholm seint het Zw. Tel. Ag.:

Op verscheidene plaatsen in Zweden zullen uiterlijk 13 Jan. 1918, d.w.z. vóór het afloopen van den bekenden te Brest-Litovsk gestelden termijn, vergaderingen worden gehouden, waar de volgende motie zal worden behandeld:

Wij Zweedsche mannen en vrouwen zullen ons tot de volken en regeeringen der oorlogvoerende staten wenden met het dringend verzoek, dat zij bij de aanstaande beslissing der wereldcrisis zullen tegemoet komen aan het verlangen der menschheid naar een algemeene volkerenvrede. De bloedende en hongerende naties verlangen naar een rechtvaardigen vrede, die berust op het zelfbestemmingsrecht der volken.

Het komt ons voor, dat geweld een dergelijken vrede niet kan tot stand brengen, en dat een afzonderlijke vrede tusschen twee oorlogvoerende staten of van een enkelen staat met een machtsgroep der oorlogvoerenden tot eenzijdigheid gedoemd is, waardoor 'n algemeene overeenkomst, dien de wereld met volle recht verlangt, belemmerd wordt.

Wij vragen ons daarom tot alle oorlogvoerenden met 't verzoek een algemeenen wapenstilstand te sluiten en de vredesonderhandelingen te beginnen.

Duitsche kleurstofrecepten in Engelsche handen.

De „Daily Mail" schrijft: Na lange jaren actieve dienst partijen, heeft een groep personen, behoorende tot den Engelschen textielhandel, 257 geheime Duitsche kleurstofrecepten uit Zwitserland naar Londen weten over te brengen. De Engelsche regeering stond de groep van chemicus af, die naar Zwitserland trok en daar de receptes bemachtigde, welke in het bezit zijn van een Zwitersch chemicus. Een Engelsch commissie-ambtenaar was bij deze proeven tegenwoordig.

Dank zij de hulp van het departement van buitenlandsche Zaken, konden de recepten veilig naar Engeland worden overgebracht. De agent van de groep handelaren werd door de Duitschers lastig gevallen, telkens als hij naar Zwitserland ging, zijn bagage werd gestolen, men nam hem een verdoovend middel in, hij werd overvallen en in de goot geworpen enz. Eens werd hij door twee mannen tot Havre gevolgd, waar zij gearresteerd werden.

De groep is niet voornemens een monopolie te stichten, maar zal de recepten aan de Engelsche regeering aanbieden, ten gebruike in reeds bestaande fabrieken.

Nederland en de Oorlog.

Nederland en de Entente.

De „Tel." meldt:

Onlangs hebben wij medegedeeld, dat jhr. mr. Snouck Hurgronje, die deel uitmaakt van de Nederlandsche missie, welke te Londen en Parijs onderhandelingen voert over onze economische verhouding tot de Entente, met het stoomschip „Sindoro" tijdelijk hier te lande zou terugkeeren.

Naar wij vernemen, zal de heer Snouck Hurgronje met onze regeering een algemeene bespreking voeren over een nauwkeurig geformuleerde en verlomvattende economische regeling, die de Entente-landen geneigd zijn met ons land te treffen.

Deze regeling heeft betrekking op de algemeene lijnen van onze uitvoerpolitiek en zou ons land een vasten aanvoer, niet alleen van graan, maar ook van noodzakelijke grondstoffen en benoodigde materialen waarborgen.

Komt zij tot stand, dan is het waarschijnlijk, dat de Engelsche regeering zich niet langer, op grond van de Hides-Convention, zal verzetten tegen iederen uitvoer van paarden en rundvee naar Duitschland.

Dienstweigeringsbeweging.

Voor de dienstweigeraarsgezinnen.

Sinde de vorige opgave zijn de volgende bedragen ingekomen bij ondergeteekende:

Personeel smederij Werkspoor f 5.65; Haven-Reserve (afdr. Ganzevles) f 8, Haven-Reserve (afdr. Hoogbood) f 72.29, Haven-Reservisten (Mei-groep) f 2.50, Kaartclubje Indische buurt f 2.50, uit de kas der grammofoon-bew.-ver. „Door Eendracht Verbonden f 10

de Corr. v.h. Steundonds,
A. WESSEL.

Belangrijk bericht.

Iedere abonné, die nog geen Verzekeringskaart heeft ingevuld en opgezonden, wordt verzocht er een aan te vragen en ons PER POST ingevuld terug te zenden.

Ingezonden.

Waarschuwing!

Opgelet! Een persoon, klein van gestalte, donker rood haar, gebogen neus, jood, oud pl.m. 19 jaar, noemt zich Prescher, Wenning, Regenthal, Boomstra, zegt dienstweigeraar te zijn, afkomstig van Oudewater, Gouda of Amsterdam. Dit heerschap tracht overal zijn slag te slaan, vooral bij geestverwanten alsook bij de J.G.O.B.ers Hij is ultermate goed gebekt en bijzonder goed bekend met de dienstweigeraarsbeweging.

Gebleken is reeds dat bij vele gelden bestemd zijnde voor de gezinnen van dienstweigeraars ten eigen bate heeft gebruikt. Vermoedelijk is hij nu in Twente. Is steeds in het bezit van kartrijs en aanbevelingsbrieven van geestverwanten. Vrij zeker hebben wij hier te doen met zekere S. H. Hamburger van Amsterdam. Men zij op zijn hoede. Gaarne geven ondergeteekenden nadere inlichtingen.

K. TILLEMA, Annastraat, Groningen.
F. KIMP, Nieuwestad, Leeuwarden
M. BOTTEMA, Turfm. 9; Leeuwarden.

De Volks-universiteiten.

Eenigen tijd geleden werd ik en doordat ik het zag een paar vrienden Het zeer pijnlijk getroffen door den toon van een stukje, dat gericht was tegen de Volksuniversiteit en in de „Tribune" stond te hebben het echter gelaten voor wat het was en zijn daarop niet ingegaan.

Nu stond er van avond (12 Januari) weer zoo'n stukje in uw blad. De toon van het artikel was, als men van iemand kan verwachten, die van een mug een olifant maakt.

Nu is mijn eerste vraag deze: Wat heeft de schrijver van dat artikel toch tegen die volks-universiteit? Is dat dan zulk een slecht instituut?

De schrijver zegt in zijn stukje (3de alin. van onder af):

„De bedoeling is geen opvoeding tot de Rev. Soc. strijd, integendeel, en willen de arbeiders zich dan ook hiervoor klaar maken dan zullen zij zeker dergelijke instellingen negeeren."

Hoe of de schrijver van bedoeld stukje nu toch zoo zeker kan weten of van de V. U. te verlangen wat niet op haar leerrooster staat, begrijp ik niet. En wat die uitdrukking betreft: de arbeiders moeten als zij zich klaar willen maken tot den Rev. Soc. strijd, dergelijke instellingen negeeren, zeg ik tegen den schrijver van gan. art „hoe komt u daarbij, wie geeft u het recht om menschen een weg voor te schrijven dien zij volgens u zouden moeten bewandelen, als die menschen reeds vereenigd zijn, die broehures lezen, de cursusvergaderingen hunner resp. organisaties bezoeken, als die menschen zeg ik nogmaals, wel van meening zijn dat daar voor hun zev opvoeding wat te leeren valt, dat zij voor hun en hunne medemakkers van veel belang achten om te weten?

De schrijver van het stukje schijnt te vergeten, dat wil men onpartijdig leeren oordeelen, men wel eens op andere gelegenheden aangewezen is dan enkel en alleen van de richting waartoe men behoort.

Wij, voor ons, bezoeken de volksuniversiteit en we erkennen ruiterlijk: het was te wenschen dat veel en veel meer menschen van onze richting (de syndicalistische) die cursus mochten meeloopen, welke wij daar volgen, want een geregelde cursus van bijna 15 les-avonden zal zeker veel meer uit afwerpen dan een enkele cursus-vergadering die eens of twee maal per jaar gehouden wordt.

Voorts achten wij het beslomen geen goed paedagogisch standpunt, onze menschen van inrichtingen af te houden, waar zij zich uitstekend kunnen ontwikkelen, want „kennis is macht" Juist door de onkunde, (waar de „Tribune" ook in haar uitstekende artikels zoo mooi en prachtig tegen strijdt — juist daardoor staan wij nog zoo akelig zwak tegenover onze broodheeren met hun aanhang.

Wij erkennen een klein van waarheid in het stukje, want het stelletje lui die er zich in Rotterdam voor spannen, geeft te denken. Het neemt echter niet weg, dat als ook daar iets te leeren valt voor den proleet, zij het waar moeten nemen en als Heijkoop en Zimmerman van meening zijn dat de Volksuniversiteit daar in Rotterdam een wapen is dat gebruikt moet worden in hun voordeel, dan zijn wij nog van meening, dat als daar iets goeds en nuttigs voor de arbeiders in het algemeen valt te leeren, de menschen (dat zijn de arbeiders) die gelegenheid moeten benutten, hun kennis te vermeederen. Het wapen tegen ons zal dan in onze handen overgaan en de bourgeoisie zal dan met hun eigen wapens geslagen worden.

Of meegen we niet te wijs worden?

A'dam. B. v. d. WOUDE.

Onderschrift Redactie:

De Redactie is het volkomen eens met het stukje waaregen de inzender polemiseert, en dat, naar aanleiding van de oprichting eener soogen. „Volksuniversiteit" onder de rubriek Rotterdam was opgenomen.

Bij een vroegere gelegenheid, bij de oprichting van een dergelijk zwendelinstituut in den Haag, onder patronage o.a. van Mev von Kröller —of Madame Von Kröller — in den herfst van 1916 hebben wij als redactie reeds eenmaal wat uitvoeriger ons standpunt in deze kwestie uiteengezet

De inzender gevoelt, blijkens de laatste alinea van zijn stukje, waar hij het heeft over het „stelletje lui", dat er zich in Rotterdam heeft voorgespannen, zelf wel, waar de schoen wringt.

Inderdaad: arbeiders als hij, die zich revolutionair noemen, moesten eens wat meer indachtig zijn aan de ende waarschuwing: Ik vrees de Grieken, ook wanneer zij geschenken brengen. Dit was de uitspraak van een ouden wijze in het beleg van Troje, toen de Grieken een reusachtig houten paard als geschenk achter hadden gelaten, waarin zich gewapenden hadden verstopt.

Met de zoogenaamde „Volskuniversiteiten" is het niet anders. Zij zijn instellingen, door de bourgeoisie opgericht en bekostigd met het doel om in de arbeidersbeweging langs slinksche en verborgen wegen de gevaarlijkste vijanden van de rev. arbeidersbeweging binnen te doen sluipen, het zij namelijk van de klasse-wetenschap der bourgeoisie.

IN VOGELVLUCHT

Als Engeland en Nederland ruilen moet de weduwe van gezaghebber Roos te Sambolang huilen, nu haar man in Atjeh door twee overwinnig „opstandelingen" is aangevallen en gedood.

Tegen één Europeaan, die sedert de ruil tusschen Atjeh en Malakka is gevallen hebben honderden bruine sloebers in het zand moeten bijten.

En nu weer zullen om één gevallene onmatig velen het leven moeten laten. De troepen uit Langsa en Panten Laboe zijn naar Serbajadi gedirigeerd, versterkt door marechaussees.

Alvast zijn bij een „aanval" op de patrouille de aanvallers neergeschoten.

Meerdere „aanvallen" zullen bekend gemaakt worden om de Christelijke wraakzucht te motiveeren.

Zoo iets als „franciseurs" in de bloederige verbeeking der Duitschers.

FEUILLETON

OPSTANDIGEN.

Roman van FRIEDRICH SPIELHAGEN

52)

— Mijnheer doctor Stein, zeide de baronnes, de gouverneur van mijn zoon, mijnheer von Cloden —

— Zoo, zoo, inderdaad, zeide de heer von Cloden, het is mij hooget aangenaam — ja, wat wilde ik ook zeggen, mevrouw! waar rijdt u heen? als ik vragen mag?

— Naar Barnewitz.

— He, daar ging ik ook heen — bedaard, Robin, bedaard.

— Maar, mijnheer von Cloden, er komen een massa families, zeide de barones, op de lange rijlaarzen en het jachthuis van den jonker zinspelende

— Onmogelijk, mevrouw; Barnewitz zei gisteren, toen ik hem toevallig ontmoette, dat ik een partijtje boston moest komen spelen, maar van een partij sprak hij geen woord.

— Dat is een grap van Barnewitz; daar kunt gij zeker van zijn.

— Ah, ja, zeer mogelijk; Barnewitz heeft altijd zulke dwaze invallen; bedaard, Robin! — een snaak, die Barnewitz — vermeuten zich mij gesteveld het salon binnenkomen — dat plezier niet hebben — bid u, mevrouw, mijne heeren, er niets van zeggen, mij gezien te hebben. Binnen een kwartier op Barnewitz. Au revoir!

Daarop keerde de jonge man zijn paard om en rende in volle galop dezelfde richting uit, vanwaar hij gekomen was.

Kort daarna rolde het rijtuig over een wat hobbeligen steenweg, die dwars door de bezitting van Barnewitz liep en op het met kiezel bestrooide plein voor het kasteel uitkwam

Een bediende kwam aan het rijtuig om het portier open te doen; in de deur vertoonde zich de gedaante van een breedgeschouderden, zwaar gebaarden man, die knap zou zijn geweest, wanneer niet een te goed leven en gemakzucht de harmonie der regelmatige trekken merkbaar hadden verminderd. Het was de neef van Melitta, de heer von Barnewitz.

— Gij zijt, zooals gij ziet, de allereersten, zeide hij, en voerde zijn gasten in een zaal met drie vensters rechts van de vestibule; mevrouw von Barnewitz en een schoone blondine stonden op, om hen te ontvangen.

— Gij weet, dat ik zeer gesteld ben op stiptheid, antwoordde de barones, terwijl zij de haar op de sofa aangewezen plaats innam.

— Dat is een prijzenswaardige gewoonte, zeide de heer von Barnewitz, mijn stelregel — altijd geweest — de hoofdzaak in het leven en op de jacht — snippen opgelaagd — pat — daar ligt er een — komt van stiptheid — ha-ha-ha —

De barones keerde zich naar mevrouw von Barnewitz en vroeg haar: zal het gezelschap heden talrijk zijn?

— Slechts een veertig- of vijftigtal

— Dat wil zeggen, bijna al onze kennissen.

— Ja, ongeveer.

— En zullen wij uw lieve nicht ook zien? wij spraken er onderweg reeds over.

— Ha, ha, ha, lachte von Barnewitz. Aardige grap — zal u verteilen, vóór anderen komen. Gij weet, wij reisden met Melitta door Italië, en Oldenburg sloot zich daar bij ons aan. Wij hadden veel genoegen samen: want Oldenburg kan, als hij wil, erg aardig zijn. Opeens is de harmonie naar den duivel! — ik vraag verschooning, mevrouw de barones — de eene gaat hier, de andere ginds heen. Melitta en Oldenburg zeiden elkander niets dan pikanterieën, en op een schoonen morgen was Oldenburg weg — verdwenen — brief achtergelaten: hij vond, teringachtig zijnde, de lucht in Sicilië te drukkend; enwilde daarom naar Egypte gaan. Dat is nu drie jaren geleden; nu is Oldenburg weder hier; is echter slechts op Barnewitz geweest, om, zooals hij zegt, mij, maar zooals ik geloof, mijne vrouw —

— Maar, Karel —

— Nu, lieve Hortense, onder vrienden mag men wel eens schertsen; nu dan, om ons beiden eene visite te brengen. Toen ik hem onlangs voorloopig uitnoodigde, zeide hij: ja, als uw nicht niet komt; toen ik voor een paar dagen Melitta ontmoette en haar vroeg, antwoordde zij; ja, als uw vriend Oldenburg niet komt. Natuurlijk verzekerde ik aan beiden, dat zij gerust konden zijn, het voorwerp van hun wrok niet te zullen ontmoeten. Om ze in dat denkbeeld te versterken, zend ik twee bedienden met twee verschillende lijsten uit; op de eene ontbrak Melitta, op de andere Oldenburg. En nu komen ze beiden — is dat niet een atrape? — Maar met uw verlof, ik hoor een rijtuig stilhouden.

Langzamerhand vulden de gasten de zaal en de daaraan grenzende rij van hooge en schoone vertrekken, die een suite langs de achterzijde van het huis gelegen waren, en uitkwamen op een zaal, die met een paar vleugeldeuren en eenige treppen naar beneden in het park voerde.

Nadat Oswald aan eenige heeren en dames was voorgesteld, en deze zijn groet met die afgemeten beleefdheid hadden beantwoord, die een edellijke steeds in acht neemt tegenover een burger, vooral wanneer deze een zoo ondergeschikte betrekking als hij bekleedt, was hij in een der vensterdeuren gaan staan, van waar hij de aankomenden buiten en het gezelschap binnen tegelijk kon overzien. Een jong man met een innemend, schoon gelaat en blauwe, vriendelijke oogen trad op hem toe:

— Heb ik niet het genoegen mijnheer doctor Stein te ontmoeten?

Oswald maakte een buiging.

— Mijn naam is von Langen. Ik hoor, dat gij de laatste jaren te Berlijn hebt gestudeerd. Hebt gij daar misschien ook kennis gemaakt met den heer P.? hij was philoloog, en van onzen schooltijd af mijn zeer intieme vriend; ik stel er veel belang in te vernemen, wat er van hem geworden is.

Toevallig kende Oswald den besproken persoon, en kon dus den heer von Langen de gewenschte inlichtingen geven. De hartelijke belangstelling die hij aan den dag legde voor iemand die, Oswald wist het, geen andere aanbeveling ter wereld had dan zijn voortreffelijken aanleg en zijn onvermoeibare vlijt, maakte op Oswald een zeer aangenamen indruk. Daarom zag hij het, in weerwil van zijn inwendige onrust, niet ongaarne, dat de heer von Langen grooten lust scheen te hebben, het aangevangen gesprek voort te zetten; ook deed het hem goed, onder zoovele onbekende menschen één aan te treffen, die zijn kennismaking had gezocht.

— Zoudt gij het goed kunnen vinden, mijnheer von Langen, zeide hij na eenig heen en weder praten, wanneer gij mij voor de berichten, die ik u omtrent een afwezende mededeelde, eenige inlichtingen omtrent sommige aanwezenden wilt geven? Wie is, bijvoorbeeld, die oude heer ginds in blauwen rok, met witte haren en een rood gezicht, die zoo verbazend hard schreeuwt, alsof hij zich verstaanbaar wil maken aan iemand, die aan de overzijde van een schuimende stortzee staat?

— Dat is graaf Grieben, een oudere rijksdoete toch, van hetgeen eenige jaren geleden tusschen hem en den koning is voorgevallen?

— Neen, weet zoo goed en verhaal mij die.

(Wordt vervolgd).

Een ernstig woord aan alle revolutionair georganiseerde arbeiders.

Het Landelijk Revolutionair Socialistisch Comité tegen den oorlog en zijn gevolgen waarschuwde de jaren, dat de wereldoorlog voerde en ook in dit land de arbeidersklasse de ernstige gevolgen daarvan moeilijk zou gevoelen, maar de mate van zijn ingrijpen de revolutionaire actie van het proletariaat krachtig bevorderde. Het Comité dan wegen op een staat van dienst, die in het onzekere wereldgebeuren van heden voor het proletariaat historische beteekenis heeft.

Het spreekt natuurlijk vanzelf dat de financiele hulp die het Comité ernstig bij de [illegible] gebruik moest aan met den financieelen steun van de aangesloten organisaties.

Onder den financieelen steun had het Comité bitter weinig kunnen doen en het heeft natuurlijk ook thans den steun aanvaarden moeten. Zoo het Comité doorgaan op den ingeslagen weg, dan is noodzakelijk, dat er krachtige financieele steun binnenkomt voor den algemeenen, breeden en revolutionairen massastrijd van de arbeidersklasse.

Er verscheen dan ook onlangs van de hand van den penningmeester van het Comité een oproep om financieele hulp.

Nadien is een bedrag bij hem binnengekomen, dat, gezien hetgeen vroeger en ook nu nog voor andere doeleinden bijeen werd en wordt gebracht, eenvoudig belachelijk moet worden genoemd.

Het bedrag is ongeveer een twintigste deel van wat wij noodig hebben en wat gemakkelijk bijeen is te brengen.

De oorzaak van het feit, dat er zoo weinig binnenkomt voor ons Comité, voor den werkelijken revolutionairen, anti-militaristischen en socialistischen klassenstrijd, is hierin gelegen, dat op het oogenblik alles op haren en staren wordt gezet voor een slechts onderdeel van den grooten strijd, nl. de

steunbeweging voor de gezinnen der dienstweigeraars.

We kunnen zonder eenige overdrijving vaststellen, dat letterlijk het gansche land voor deze steunbeweging wordt aangesproken, en dat tenevolge daarvan de revolutionaire, algemeene propaganda en de geheele strijd tegen de oorlogspolitiek van het kapitalisme meer lamheid wordt gegeven.

Tegen deze handelwijze komen wij met alle kracht in verzet.

Onze strijd tegen het kapitalisme, het imperialisme en den oorlog is geen strijd tegen een onderdeel, maar gaat tegen het misdadige stelsel in zijn geheel.

Het Landelijk Steuncomité voor de Dienstweigeraars heeft, naar ons uit betrouwbare bron wordt medegedeeld, f 10.000 in kas en het Landel. Rev. Soc. Comité tegen den oorlog en zijn gevolgen zit op den bodem.

Dat kan en dat mag zoo niet langer gaan!

Nu is de beurt aan het Rev. Comité dat de arbeidersklasse in haar geheel en niet slechts een kleine honderdtallen in den strijd tegen de misdaad van oorlog en zijn oorzaken wil brengen in den revolutionairen strijd en de revolutionaire organisatie.

Daaraan moet de steun voor een bepaalde groep van strijders abnormaal ondergeschikt blijven.

Wie dan ook werkelijk wil, dat er zich een algemeene massale strijd der arbeidersklasse zal ontwikkelen, wie wil, dat het Rev. Soc. Comité voorgaan zal met zijn propaganda, zijn actie en agitatie

Wie wil, dat de massale arbeidersklasse zal worden geschoold en in haar geheel ook hier den klassenstrijd tegen het kapitalisme en de gevaarlijke en misdadige oorlogspolitiek van regeering en bourgeoisie krachtig zal voeren, die geve in den eersten tijd althans alles wat hij financieel te missen heeft, aan het Rev. Soc. Comité.

Dit geldt natuurlijk ook voor de aangesloten organisaties, zoowel politieke als vakvereenigingen.

Op voor den werkelijken revolutionairen en massalen strijd der arbeidersklasse!

De Russische Revolutie.

Een revolutionaire legermacht.

De Bolsjewistische opperbevelhebber van het Russische leger, Krylenko, heeft een oproep uitgevaardigd, waarin hij wijst op het gevaar, dat in de annexionistische plannen van Duitschland gelegen is. Daarom dringt hij aan op de vorming van een leger onder strenge revolutionaire discipline, dat den strijd tegen de bourgeoisie zal hebben aan te binden.

Belasting op weelde.

De maximalistische gemeenteraad van Petersburg heeft belastingen gelegd op verschillende weelde-artikelen en die op de veilingen van 4 op 20 pCt. verhoogd.

Naasting der Poetilof-fabrieken.

De volkcommissarissen te Petersburg hebben beslag gelegd op de Poetilof-fabrieken en op automobielfabrieken.

Vergaderingen.

AANKONDIGINGEN.

Rev. Soc. Vrouwenclub.

Bestuursvergadering Dinsdag 15 Jan. 's middags half twee bij Mej. Meisner, Ruijsdaelstraat 114 huis.

Cursus S. A. A.

Dinsdag 15 Jan. a.s. spreekt D. A. Kloop in een cursusvergadering van de S. A. A. over: „De pers, haar invloed en haar taak."

De bijeenkomst wordt gehouden in Café „Sport", Rembrandtplein 22 en vangt aan 's avonds 8 uur.

Groep „Ontwikkeling".

Maandag 14 Jan. a.s. kwart voor acht in de bovenzaal van Café „Het Wapen van Amsterdam", Beursstraat hoek Oudebrugsteeg, ingang Oudebrugsteeg, lezing door Jan Mesman: „De Schoone Slapster" van Herm. Heijermans.

„Nut en Genoegen".

Maandag 14 Januari a.s. (dus niet Dinsdag) in café Populaire, bovenzaal, Reguliersbreestraat, belangrijke vergadering. Aller opkomst gewenscht.

Binnenland.

De pulmvee-knoeierijen.

Als gevolg van het onderzoek door den [illegible] Heemskerk, op verzoek van den minister van Landbouw, i. zake de gesondheid van de bestellingen in zake de pulmvee-knoeierijen, waarop de hoofdinspecteur der V. P. N., sedits, werd geschuldigd van corruptie, is thans reeds [illegible] geschorste [illegible], definitief ontslagen.

Hongerbetooging in Beetsterzwaag.

Ruim 100 arbeiders uit Beets en omgeving zijn in optocht naar het gemeentehuis [illegible] om te klagen over de wanordelijke distributie van brood, vet en petroleum. Een paar hunner werden door den burgemeester ontvangen, die beloofde te doen, wat hij kon. Maar hij deelde tevens mede, dat de rijksdistributie te wenschen overliet.

De oorzaken van het melktekort.

Van deskundige zijde vernam de R.-correspondent van de „Telegraaf" reeds dat het melktekort in de grooteSteden hoofdzakelijk moeten worden aan het feit, dat de productie uit Friesland niet meer naar Holland wordt gezonden, doch grootendeels bestemd blijft voor de boterfabricatie voor Duitschland.

Het blad kan deze mededeelingen thans aanvullen.

Het is inderdaad juist dat de Friesche melkproductie gereserveerd wordt voor Duitsche boterfabricatie, hetgeen geschiedt in de coöperatieve zuivelfabrieken van Oostelijk Gelderland, die het grootste gedeelte van hun productie — tot de vorige week 75 procent — naar Duitschland uitvoeren.

Voor deze boterproductie wordt het grootste gedeelte der Friesche melk gebruikt, omdat de melk uit den Achterhoek in groote hoeveelheden in natura over de grens gaat. Uit een overzicht van de melk, die gedurende de maand December 1917 dagelijks is uitgevoerd, ontleend aan gegevens van de „Deutsche Handelsstelle im Haag" (Transportzentrale) blijkt dat dit heeft bedragen:

Totaal 33.800 liter per dag.

Deze melk gaat op consent in rood-wit-blauwe gekleurde bussen tegen den prijs van 16 cent per liter per spoor over de grens.

Oostelijk Gelderland levert genoeg melk om in de behoeften van de bevolking te voorzien, maar de geforceerde boterfabricatie en de uitvoer van melk in natura moeten de Geldersche steden hun tekort aanzuiveren uit Friesland (voor zoover deze productie niet voor Duitsche boter wordt gereserveerd) en Noord-Brabant, welke melk door het vervoer slechter van kwaliteit worden door de transportkosten hooger in prijs. Zooals gezegd blijven de Hollandsche steden gebrek uchter van den Friesschen aanvoer

ROTTERDAM.

Een middagvergadering.

(S.) De Donderdagmiddag door het Rev. Soc. Comité gehouden vergadering heeft een zeer bevredigend verloop gehad. Zaal [illegible] van het Vereeniging[illegible] was vol. Mevr. Kouwenhoven—Timmerman en De Winter hebben [illegible] woord gevoerd over den [illegible] minder worden toestand der arbeiders[illegible].

De herdenking der Russische Revolutie te 1905.

(S.) In de op 22 Januari 's avonds om 8 uur in het Vereenigingsgebouw te [illegible] houden vergadering, sprekers: Ds. M. C. Van [illegible] en E. Lansink Jr.

In deze vergadering zal tevens de ontvoering van Carl Minster door de [illegible] van Wijnkoop uit zoeken aan de orde komen.

[illegible] die aan het [illegible] van deze vergadering door het verspreiden van [illegible] of verspreiden, willen medewerken, worden verzocht zich aan te melden: Vasteland No. 22a.

Deze verschaffen zich zelf brandstof

Op een weiland aan den Korenmolenweg waren vijf personen bezig de wilgebomen, toebehorende aan den Landbouwer V., om te hakken, doch vluchten op de aanwezigheid van den eigenaar.

Melkrantsoenering.

Dr. Lam, de directeur van het distributiebedrijf, heeft aan de pers mede[illegible], hoe men te dezer stede zal te werk gaan met de melkdistributie.

Tot nu toe heeft Rotterdam weliswel gekregen wat het in doorsnee gebruikte en de moeilijkheden zijn dan ook vooral van sneeuw, ijs en mist te vreezen, [illegible] de aanvoer niet als vroeger, goeddeels per [illegible] geschiedt, doch per schip. We krijgen de meeste melk thans van de Zuid-Hollandsche eilanden. Doch er komt ook uit Groningen. Dat kan dus op een oogenblik stagnatie geven en een tekort aan melk.

Om nu te zorgen, dat allhans zij, die het dit meest behoeven, hun deel van den aanvoer bekomen, is met de melkbedrijven een overeenkomst aangegaan, waarbij zij hun, door een commissie uit hun midden, voor ieder vastgesteide, dagelijksche portie, enkel dan bekomen, als zij eerst bepaalde [illegible] voor kinderen, zieken en zwakken afleveren, en het overschot gelijk onder al hun klanten verdeelen.

Er is voorloopig te rekenen op 2/10 liter per persoon en per dag als de aanvoer niet vermindert.

Men weet, dat er voor kinderen, zieken en zwakken melkbonboekjes worden uitgegeven, waarop men recht heeft op melk tegen 11 cent per liter. Wie nu wel voor zijn kinderen beneden 6 jaar, of een patiënt meent recht te hebben op melk, maar geen aanspraak wil of kan maken op den lageren prijs, kan thans

een melkaanwijzingskaart bekomen, die hem zijn rantsoen toeschat zonder prijsvermindering.

Zoowel voor de melkbonboekjes als voor de melkaanwijzingskaarten zijn aanvraagformulieren te bekomen aan het distributiebureau en op de politieposten.

Waar het zieken gelde, moet eerst de geneeskundige controle-commissie haar „fiat" geven op de verklaring van den dokter, die vanwege het distributiebedrijf wordt gevraagd en niet door den patiënt.

GRONINGEN.

Staking turftrekkers.

(D.) De turftrekkers zijn in staking gegaan; zij willen drie man per kar hebben wat hoog noodig is, want de menschen zijn uitgeteerd. Maar daar horen de machthebbers geen rekening mee. Zij zeggen het kan niet. De stakers willen ook met verzaum door de staking veroorzaakt, vergoed hebben.

Ook aan het Stadspark zijn de arbeiders niet aan het werk gegaan, want de voorwaarden zijn zoo slecht, dat men bij hard en zwaar werk toch nog moet verhongeren, en daar aan de arbeiders niet op in. Hun eischen zijn: 32 cent met 50 ct toeslag.

HAARLEM.

Vijftien jaar lang onderhandeld.

Na 15 jaar onderhandelens met de Holl. Spoor is eindelijk de overdracht tot stand gekomen van de gronden, die door de H.I.J.S.M. in bezit waren genomen en aan de gemeente toebehoorden. O.a. is daarbijde grond van de spoorwegoverkapping. De gemeente heeft dus voortaan het recht op de opbrengt der verhuring.

Werkloozenactie.

(B.) Woensdagmiddag was door het Werkloozencomité een vergadering beegd in de toneelzaal van Slot te Schoten. De bedoeling van deze vergadering was om kracht te zetten achter de eischen die bovengenoemd comité aan de raad dezer gemeente had toegezonden, nl. verlaging gasprijs en verschaffing goedkooper brandstoffen aan onvermogenden enz. enz.

De werkloozen te Haarlem verzamelden zich in „Voorwaarts" en vandaar trokken zij in optocht naar Schoten. De politie was natuurlijk spoedig present, deze hield zich echter kalm, dus gebeurde er ook niets bijzonders.

Toen de stoet bij Slot aankwam waren reeds vele werkloozen-lotgenooten aanwezig en spoedig was dan ook de zaal overvol.

Lansink Jr. als spreker uitgenoodigd behandelde meer speciaal de eisch: vol loon of productief werk. Met talrijke voorbeelden toonde spreker aan, dat wanneer de kapitalisten-bende het maar wilde, dat er nog genoeg arbeid te vinden was. Als het maar gaat om de belangen der groot-kapitalisten is er genoeg geld. Maar wanneer de arbeiders iets eischen van de gemeenschap, dan moeten zij hemel en aarde bewegen om iets los te krijgen. Daarbij komt nog, zeide spreker, dat men toch haast geen raad wist met de goudstroom, welke door de schandpolitiek der Nederlandsche regeering in de schoot van de O.W.ers gestroomd is, zoodat het heusch nog niet zoo'n bijzondere eisch is, als wij ook iets van die buit verlangen.

Spreker wekte de aanwezigen dan ook op om niet alleen nu, omdat zij als hongerende en koulijdende uitgeworpenen elkander hadden gevonden de strijd voor het bestaan te voeren, maar ook in de toekomst zich krachtig te organiseeren om dan de groote strijd gezamenlijk te voeren, om te komen tot een samenleving waar geen moord, roof en diefstal, maar een samenleving, waar de menschen harmonisch met elkaander leven en werken.

Onder diverse applausen eindigde de spreker. Na afloop werd er nog een demonstratie gehouden in Schoten.

HULST.

Distributie-jammer.

Het distributiebureau (albier) werkt op eene wijze, die grooteonevenredigheid veroorzaakt en een maand tijds hebben de bakkers tot vijfmaal toe geen brood kunnen bakken, doordat het bureau niet tijdig het noodige meel had besteld. Overal bijna heeft het rationeelsel verbetering aangebracht, behalve hier. Ook de voorziening in de behoefte aan [illegible] en brandvet gaat [illegible] door het niet bestellen der noodige hoeveelheid.

LEIDEN.

In de week van Zaterdag 12 tot en met Vrijdag 18 Jan. a.s. zijn de volgende bons geldig:

Bon No. D 43 voor 2 K.G. aardappelen à 5½ ct. per K.G.
Bon No. D 44 voor 2 K.G. dito.
Bon No. D 45 voor 1 K.G. dito.
Bon No. D 46 voor ½ ons goud à 13 ct. per pond
Bon No. D 47 voor 1 ons groene erwten à 11 cent per pond.
Bon No. D 48 voor 1 ons dito.
Bon No. D 49 voor 1 ons zeep à 14 ct. per pond.
Bon No. D 50 voor ½ ons vet à 8 cent per ons.
Bon No. D 51 voor ½ ons dito.

Fabrieken gesloten — 500 man werkloos.

Doordat de toegezegde kolen niet aankwamen, heeft de firma Gebr. van Wijk haar beide fabrieken gesloten. Meer dan 500 werklieden zijn daardoor werkloos geworden.

WEESP.

Donderdagmiddag vergaderde de Raad. Aan de orde was de verhooging der gasprijzen, altans dat was voor de arbeiders het belangrijkste punt. Treffend was de brutaliteit, door het raadslid Knaap tentoon gespreid. Deze heetgebakerde dokter, die ondanks zijn schaamteloze uitvallen, maar telkens weer op zijn zetel wordt gezet, vond het ten hemel schreiend, dat die arbeiders, die „non valeurs" op belastinggebied, hun lichtje maar rustig konden branden, terwijl het verlies van de gasfabriek op den belastingbetaler wordt verhaald. Zijn edele noenoe dat, evenals in Rusland gebeurt, „grabbelen in den grabbelzak, die het harde grabbelt, krijgt het meest".

Intusschen heeft deze onbeschaamde rekel voor zichzelf uit den militairen grabbelzak het militaire dokterschap voor Weesp gegrabbeld, wat hem natuurlijk geen windeieren legt

Partijgenoot Vader diende hem natuurlijk van repliek, en antwoordde hem, dat dat rapaille, die „non valeurs", zoo „vrij waren te eischen, dat ook hun „voer", want „eten" was het niet meer, hen althans gekookt werd voorgezet en ook 's avonds nog een stukje krant wilden lezen, altans niet van plan waren ten behoeve van dokter Knaap en zijn kornuiten vanuit hun week in bed te stappen.

Gelukkig waren de andere raadsleden minder brutaal en liten ze den dokter in zijn heel staan

De gasprijs werd, mede door de krachtige bestrijding van onzen partijgenoot, niet verhoogd. B. V.

IJMUIDEN.

Zeilogger beschoten.

De zeilogger „Zijlje" IJM 301 rapporteert bij aankomst te IJmuiden in de vrije vaargeul bij nacht en slecht weer viermaal te zijn beschoten door een vermoedelijk Duitschen torpedojager met twee schoorsteenen. Een der granaten ging rakelings langs den boeg van het schip. De logger zette alle zeilen bij en keerde terstond naar IJmuiden terug.

ZAANSTREEK.

Schaamteloos.

Te Wormerveer verschijnt wekelijks een krantje onder den wijdschen naam „De Zaanstreek". In het laatste nummer wordt o.m. een bericht gegeven over een aantal vrouwen, die te Wormerveer om brandstof kwamen, zonder dat nog een bon daartoe recht gaf. Het slot van bedoeld bericht luidt:

„Dat zaaks natuurlijk een oploopje teweeg brengt, is begrijpelijk, maar te betreuren, temeer waar steeds alles in het werk gesteld wordt om zooveel mogelijk brand-toffen te verstrekken, met dien verstande, dat een ieder evenveel krijgt en niet vóór dat anderen ook met hun toekomende hebben gehad."

Je moet maar durven, om zoo te liegen. 't Wordt voorgesteld, alsof ieder „evenveel" krijgt, terwijl het kleinste kind met nüchtere hersens anders weet. Je hebt gezinnen die 10 mud en ook die ruim 40 mud zijn toegewezen. Bovendien koopen de kapitaalkrachtigen zich veelal daar hout, wat Jan Proletaar op z'n best voor hen mag kloven of thuis bezorgen.

Arbeiders, trapt zoo'n krant het huis uit!

GEMENGDE BERICHTEN.

Een redder overleden. — Op Texel is op 87-jarigen leeftijd overleden de heer J. L. Schagen, die eerder als bootsman der reddingboot verschillende reddingen heeft medegemaakt. O.m. was hij in het bezit eener groote medaille, hem toegekend bij het redden der bemanning van de Fransche brik „Vigo", waarbij de reddingboot omsloeg en de Fransche kapitein en een lid der bemanning van de reddingboot omkwamen.

Uit de Vakbeweging.

BINNENLAND.

Aan de Typografen.

Van het manifest, hetwelk wij hebben laten drukken, zijn nu ongeveer 5000 ex. verspreid. We hebben nog een klein aantal voor eventuele nakomers of nabestellingen. We spreken den wensch uit, dat alle typos, die het misdadige gevoelen van dans heerschenden, geconstraineerden toestand, hun plicht zullen kennen en mede de handen aan den ploeg slaan om daarin verbetering te brengen.

Amsterdam houdt zich prachtig; het lidental loopt naar de 100; Rotterdam houdt zich boven verwachting uitermate best voor zoo'n reactionair nest, terwijl Utrecht ook goed beloofd te worden. Den Haag schijnt nog bevangen door de hofluchtjes, daar kon het veel beter. Hebben de mannen van „Trio" geen ernstige vermaning gehad dat **het hoofdbestuur van den Typografenbond** er geen been inzag de coöperatieve drukkerijen het bestaan onmogelijk te maken? Noopt hen dit niet tot het opvatten van het gevecht om mee met ons ten strijde te trekken? Van de mannen van „Nieuw Leven" spreken we maar niet eens; zij, die voorman moesten staan, vermeten zich in een zalig niets doen. De profetie van [illegible] Nieuwenhuis over coöperatie en coöperatoren voltrekt zich bij dergelijke instellingen op wreede wijze. Ze gaan ten ondergaan zelven doen. Laat dit voor de andere sympathiseerende typo's een spoorslag zijn dubbel hun best te doen.

Voorts verzoeken wij, zich zoo spoedig mogelijk tot een afdeeling of correspondentschap om te zetten; namen en adressen der bestuurders op te geven aan het Land. Bestuur en te zorgen voor geregelde opzending der contributie.

Binnenkort worden de concept-statuten vorzonden en is het plan, een algemeene vergadering te belegen, hetzij als het nog kan met de Paaschdagen, of anders met Pinksteren.

Aangezegd, mannen!

Voor het Land. Bestuur:
D. POSTHUMUS, Voorzitter.
G. A. C. LOUWS, 1e Secretaris, Van Ostadestraat 138 H.
J. F. v.d. BOM, 1e Penningm., Ceintuurbaan 221 h.

Bij Verhuizing.

Abonné's, die verhuizen, en zulks berichten, worden dringend verzocht, daarbij tegelijkertijd ook hun oud adres op te geven.

Scheepstijdingen.

Binnenlandsche Havens.

IJMUIDEN. Aangek. 12 Jan.: Alwina, s., Rotterdam, n. Gothenburg.
DELFZIJL. Aangek. 11 Jan. Ems, s., Geffe; Bavaria, s., Bremen
Vertr. 11 Jan.: Henry Horn, s., Stockholm; Hans, s., Emden.
NIEUWE WATERWEG. Vertr. 11 Jan., Alwina, s., Gothenburg.

Buitenlandsche Havens.

Carpe Diem, motorkoel, v. Rott, 11 Jan. te Gothenburg.

ADVERTENTIEN.

GRAND THEATRE, Amstelstr.
N.V. „TOONEELVEREENIGING",
HEYERMANS, MUSCH en VAN DER HORST
Zaterd. 12 en Zond. 13 Jan., 8½ uur:
KRELIS LOUWEN.
Zondagmid.: OP HOOP VAN ZEGEN.
Maandag 14 Januari:
GESLOTEN WEGENS GENERALE REPETITIE VAN „DAGERAAD".
Dinsdag: OP HOOP VAN ZEGEN.
Woensdag: KRELIS LOUWEN,
Donderdag: HET ZEVENDE GEBOD.
Vrijdag: HET ZEVENDE GEBOD.
Zaterdag: DAGERAAD.

„DE DAGERAAD"
Openbare Vergadering
Zondag 13 Januari, 10 uur.
Kloveniersburgwal 87.
Spreker: JOS. LOOPUIT.
Onderwerp:
„De strijd om het ongeloof."

GRAMOPHOONS
MANDOLINES, HARMONICA's,
à f 1,— per week.
HAARLEMMERSTRAAT 40

MOORDENAARS
zijn het van zich zelf die nog langer met **Likdoorns of Eeltknobbels** blijven loopen, daar men voor 20 cent wel **10 Likdoorns** en **Eeltknobbels** weg kan maken met de beroemde wettig gedeponeerde **HOERA PLEISTER.** Verkrijgbaar bij G. CHALLA, Leliegracht 44, Amsterdam.

Holl. Kunst Nijverheid
MEUBELEN en KUNSTARTIKELEN.
N. Z. Voorburgwal 383.
M. L. v. d. LUCHT.

AANVRAAGBUREAU
voor ELECTRISCHE MUNTMETER-INSTALLATIËN.
IS. STAAL,
v. Woustraat 154, hoek N. Tolstraat, Telefoon Z. 4333 | Linnaeuskade 6, Watergraafsmeer, Telefoon Z. 5093
Gas- en Electrische Verlichtingsartikelen.
Billijke prijzen voor afmontage en veranderingen. Inlichtingen gaarne op aanvraag.

Gemeente Amsterdam.

Distributie van Levensmiddelen.

Gedurende de week van 13 tot en met 19 Januari 1918 zal verkrijgbaar worden gesteld op **Bon No. 1**

78E ½ ons **Bruine Boonen**
79E ½ ons **Groene Erwten of Capucijners.**
80E 1 ons **Bak- en Braadvet.**
81E ½ ons **zachte Zeep.**
82E 1 KG. **Zandaardappelen.**
83E 1½ KG. „ à 5½ ct. per K.G.
84E 1 KG. **Kleiaardappelen.**
85E 1½ KG. „ à 6½ ct. per K.G.

Kleiaardappelen verkrijgbaar vanaf 16 Januari.

86E **een kwart Liter Melk.**
87E „ „ „ „
88E „ „ „ „
89E „ „ „ „
90E „ „ „ „
91E „ „ „ „
92E „ „ „ „

Het menu der **Gemeentelijke Centrale Keuken** voor Maandag en volgende dagen is als volgt:

a. voor de **Algemeene** Keuken: Groentesoep, Bruine boonen met uien, Stamppot van boerenkool, Erwtensoep, gemalen Gortpap, Hutspot.

b. voor de **Israëlietische** Keuken:

Zondag: Wortelen met erwten, Maandag: Aardappelensoep, Dinsdag: Stamppot van boerenkool, Woensdag: Gepelde Gerstensoep, Donderdag: Hutspot, Vrijdag: Sávoyekool.

Tot het bekomen eener **Weekkaart** zal worden ingehouden:

a. Voor voedsel uit de Alg. Keuken Bon 78E, 79E en 82E.

b. Voor voedsel uit de Isr. Keuken Bon 79E en 82E.

En tot het bekomen eener **Dagkaart:**

a. Voor voedsel uit de Alg. Keuken voor Dinsdag 78E, Woensdag 82E, Donderdag 79E en Zaterdag 84E.

b. Voor voedsel uit de Isr. Keuken voor Zondag 79E, Dinsdag 82E en Donderdag 84E.

Voor den verkoop van bons voor voedsel uit lokaal 2 in de Balistraat 48a is alsnog aangewezen de winkel van V. Hiel, Madurastraat 23. De Ritueele Keuken zal voortaan elken Zondag distribueeren van 5 tot 7 uur n.m.

Burgemeester en Wethouders van Amsterdam.

KOOPT UW
REGEERINGSARTIKELEN
in een der Winkels van
W. VAN AMERONGEN GAzn.